Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3706 | 4 pagini — 20 bani | Vineri 7 septembrie 1956

Vasul „LIBERTATEA" a ieșit în larg

Foto: NICU VASILE

Moloaaa! — Ultima parimă fose din apă încolăcindu-se ca un șarpe. Pornim. — **Mola peste tot!** — Se aude încă odată strigătul ofițerului de cuart și, încet, „Libertatea" se depărtează de chei răscolind unda Dunării. În noapte, ochii orașului adormit privesc cu sclipiri roșietice, fixînd în vastul ocean de întunerec dunga pămîntului ospitalier. Jos, pe spații kilometrice portul Galați își așterne constelațiile de mii de valți, la lumina cărora se întind brațele de oțel ale macaralelor, se leagănă burduhănoase șlepuri, forfotesc poște de docheri, scrîșnesc metalic roți de tren, uriașe elevatoare. Înainte, clipind ritmic, un far aruncă peste fluviu o dîră de rubin. Iar peste toate, de pe firmamentul în care pălesc luceferi, luna învăluie pămîntul într-o lumină lactică, iluzorie, răsturnînd prin jocul umbrelor proporțiile, dînd fluviului o strălucire calmă ca sclipirea discretă, intimă, a perlei. Te cuprinde o stare euforică de zbor în neant, o senzație de plutire pe oglinda de gheață a unui lac montan cățărat undeva la înălțimi ametitoare. Volta îndrăzneață descrisă de vas în curmezișul fluviului pentru a ieși la calea liberă, stîrnește la capătul ei ordinul scurt îndreptat spre sala mașinilor: **„Înainte cu toată viteza!".**

O, mein lieber Karl trebuie să recunoști că în cea de a nu știu cîta sută de curse, „Libertatea" lese în larg nu mai puțin romantic decît pe vremea cînd se numea cochet „Luceafărul" și purta peste mări și oceane plictisul augustei tale persoane.

Navele, ca și oamenii, au o viață a lor, un destin propriu. Uneori aceleași zguduiri, aceleași prefaceri le cîrmește soarta spre limanuri nebănuite. Un arcaș indian cioplit în lemn roșcat de tisă se avîntă peste valuri la prova „Libertății". Sub ochii lui s-a rostogolit de patru ori globul pămîntesc cu mările și vastele-i oceane. Apele Dunării, ale Mării Negre, ale Mediteranei și Atlanticului, l-au spălat cu creștele înspumegatelor valuri, penajul în evantai resfirat din creștet pînă la șale. Sculptorul, cărula îngratitudinea posterității nu l-a păstrat numele, l-a realizat într-o poză temerară atît de încărcată de avînt încît arcașul indian pare că nu e împins, ci că trage după el întregul vas. Așa a apărut ani de-a rîndul la Neapole și Havre, la Londra ori Alexandria aducînd cu el o camarilă abjectă, chinuită de spleen, o caricatură de rege și un harem desfrînat. Sinistră navă care sub masca unui nume plin de puritate — „Luceafărul" — și a unui lux exorbitant, cără din port în port, de la un tripou la alt tripou, de la o orgie la alta, o ceată de nebuni încoronați. Pînă într-o zi. A fost desigur momentul de pornire spre alt liman, atunci cînd după ce ultimul von Hohenzollern fusese izgonit din țară, un anonim muncitor constănțean, desprins de la prova fostului yacht regal titlul de „Luceafărul" și prindea trainic literele cuvîntului „Libertatea".

★

În urmă s-a curățit, s-a dezinfectat ca după ciumă. Nava intrată în stăpînirea poporului din sudoarea cărula fusese plămădită, a frămîntat iar apele mărilor și oceanelor. De astă dată a dus de la un port la altul oameni de prețuindeni, studenți bursieri ai republicii în centrele universitare din străinătate, tineret din Asia și Africa, pornit spre festivalurile Mondiale de la Praga, București, ori Varșovia.

O, mein lieber Karl, acum, pe dreapta noastră, deasupra bătrînilor munți ai Dobrogei o geană vioriu vestește răsăritul. Să vedem cine se trezește primul în dimineața aceasta, pe puntea splendidului yacht. Iată-l. Soarele nici nu și-a arătat fața și el, grijuliu, se îndreaptă spre proviă unde sub o prelată se află ascunsă o motocicletă. O descoperă, o cercetează.

— Călătorește bine?

— Fain!... Ca pe uscat!

Motocicleta are număr de Cluj.

— Veniți de la Cluj?

— Întocmai.

Curiozitatea gazetarului cere lămuriri mai ample. Le capăt pe rînd și sinteza lor e aceasta: doi prieteni din Cluj, maistrul Andrei Gheorghe și G. Ferdinand de la școala profesională de surdo-muți, își petrec concediul de vară pe motocicletă. La Galați s-au îmbarcat cu vehicol cu tot pentru Constanța. „Libertatea" le oferă celor doi o variație în volaj care desigur egalează în impresii cu cele mai memorabile momente ale itinerarului.

O, mein lieber Karl, după cum vezi primul om trezit pe yacht nu poartă nici un titlu nobil. Poate al doilea ne va mulțumi mai mult. Iată-l. Înalt, blond, un tînăr vînjos de vreo 25 de ani, o față cioplită de natură parcă în grabă:

— Îmi dai o clipă binoclul? — mi se adresează fără vreo introducere.

— Student?

IOAN GRIGORESCU

(Continuare în pag. 3-a)

Fapte ce nu pot fi ignorate

Sesiunea de la Paris a Consiliului N.A.T.O. care și-a început lucrările de cîteva zile este cît se poate de interesantă din punctul de vedere al atitudinii pe care o adoptă unii aliați atlantici ai Franței și Angliei față de problema Suezului. Cercurile oficiale britanice nu pot să-și ascundă îngrijorarea față de atitudinea „de prudență" pe care ar fi adoptat-o guvernul italian. Nu mai puține semne de întrebare se pun însă și în legătură cu poziția pe care se situează, și mai ales pe care se va situa în viitor, guvernul Greciei care, după cum prea bine se cunoaște, a refuzat să participe la conferința de la Londra. S-ar părea că nu există nici un motiv pentru care cercurile conducătoare din Atena să abandoneze poziția lor intransigentă mai ales în aceste momente cînd în Cipru, colac peste pupăză, au fost aduse și trupe franceze.

Să presupunem că cercurile conducătoare de la Londra care nu se prea sinchisesc nici de propria opinie publică (vezi apelurile la prudență lansate de liderii laboriști) ar încerca să ignoreze părerile nu tocmai „ortodoxe"

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

formulate la Roma și Atena, privind șantajul exercitat împotriva Egiptului. Mai există însă un stat de a cărui atitudine, conducătorii britanici — vrînd nevrînd — trebuie să țină totuși cont cîtuși de puțin. Este de prisos să mai spunem că este vorba de Statele Unite ale Americii. Or, ce se întîmplă în momentul de față? Statele Unite, în ciuda planului pe care l-au elaborat și care a și fost, de altfel botezat cu numele secretarului Departamentului de stat, arată că sînt în dezacord cu conducta diplomaților francezi și englezi.

Într-un articol de fond consacrat sesiunii N.A.T.O. de la Paris, semioficiosul „Le Monde" scria: „Politica actuală a Franței și Marii Britanii în problema Suezului nu este întotdeauna bine înțeleasă de majoritatea țărilor din N.A.T.O. Ea provoacă în rîndurile lor îngrijorări și chiar critici destul de vii".

Care ar putea fi explicațiile noii atitudini americane? Nu trebuie să ne închipuim nici măcar un singur moment că reticențele S.U.A. privind sprijinirea eforturilor militare ale Angliei și Franței se datorează cine știe căror sentimente prietenești față de Egipt și poporul său. Ar fi existat în eventualitatea unor asemenea sentimente prietenești un caz Assuan? Bineînțeles că nu.

Considerentele S.U.A. sînt determinate de cauze mult mai prozaice. Este vorba de interesul monopoliștilor americani ca partenerii engleji și francezi într-o afaceri să mai piardă din pozițiile economice și politice pe care le mai dețin în Orientul Apropiat și Mijlociu. Apoi, atitudinea reprezentantului S.U.A. în comitetul celor cinci poate fi justificată și prin faptul că Statele Unite intenționează să se opună oricărei rezolvări a problemei Canalului de Suez care ar putea periclita într-un mod oarecare interesele americane asupra Canalului Panama.

Indiferent care ar mai fi și celelalte motive care justifică sau explică poziția nou adoptată de S.U.A., un lucru este limpede: pozițiile de pe care acționează Anglia și Franța se subrezesc tot mai mult, iar sprijinul pe care se pot bizui din partea aliaților lor se îngustează pe zi ce trece. Sînt fapte ce nu pot fi ignorate.

EUGEN PHOEBUS

Peste cîteva luni va intra în funcțiune primul reactor atomic din R. P. R.

Declarațiile acad. prof. Horia Hulubei

În luna august s-a împlinit un an de la Conferința de la Geneva pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Cu acest prilej acad. prof. Horia Hulubei, directorul Institutului de Fizică atomică al Academiei R.P.R. a avut o convorbire cu un redactor al Agenției „Agerpres" căruia i-a declarat următoarele în legătură cu stadiul actual al cercetărilor și realizărilor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice în țara noastră.

„Peste cîteva luni, la Institutul de fizică atomică al Academiei R.P.R. va intra în funcțiune primul reactor atomic montat la noi în țară — o pilă experimentală de 2.000 kw. Materialele și aparatura precum și asistența tehnică, au fost furnizate de Uniunea Sovietică.

Acest reactor va servi la cercetări fundamentale de fizica neutronului, la producerea de izotopi radioactivi necesari cercetărilor și aplicațiilor practice, precum și la formarea specialiștilor necesari în fizica nucleară.

Reactorul Institutului de fizică atomică va fi suficient prin reactivitatea sa și prin numărul de canale, pentru a produce o bună parte din izotopii necesari în această primă fază de dezvoltare a cercetărilor nucleare în țara noastră.

Tot în lunile următoare — a spus în continuare acad. H. Hulubei — va intra în funcțiune un accelerator de particule de tip ciclotron și tazotron, furnizat de U.R.S.S. De asemenea, cercetătorii noștri au în construcție un accelerator electrostatic și un betatron experimental de 30 mev. Se proiectează și un accelerator linear-modern de mare energie.

În cursul anului viitor va fi terminat și un grup de laboratoare tiherbinți, la diferite grade de radiație, unde vor fi preparați izotopii furnizați de acest reactor și de reactorii care vor mai fi construiți.

Toate aceste realizări sînt cu putință datorită sprijinului acordat de Uniunea Sovietică.

Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenție cercetărilor în domeniul energiei atomice. După cum se știe, în anul 1955 a luat ființă pe lîngă Consiliul de Miniștri, Comitetul pentru energia nucleară avînd menirea de a coordona și a sprijini prin toate mijloacele dezvoltarea cercetărilor de fizică atomică și aplicațiile practice ale energiei atomice. De asemenea, în cadrul Academiei R.P.R. a fost creat un institut de fizică atomică, iar celelalte institute ale Academiei R.P.R. ca: Institutul de cercetări agronomice, Institutul de energetică, Institutul de mecanică aplicată, Institutul de fiziologie normală și patologică, Institutul de chimie etc. și o serie de institute de cercetări de pe lîngă ministere, se pregătesc și se echipează în vederea dezvoltării cercetărilor cu noile mijloace de lucru oferite de energia atomică.

Cercetarea științifică în domeniul fizicii nucleului a luat o largă dezvoltare. Oamenii de știință atacă cu succes o serie de probleme ca descărcările de mare intensitate în gaze, problemele legate de razele cosmice etc. O parte din aceste lucrări sînt făcute în colaborare cu centrele de cercetări nucleare din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, cu care se face un continuu schimb de informații.

O importanță mare se acordă formării noilor cadre de specialiști în fizica atomică și tehnică nucleară. În politehnici și în facultățile de fizică și chimie se predau cursuri pentru formarea cadrelor în această ramură, iar grupuri de ingineri, fizicieni, chimiști, biologi fac stagii de cîteva luni pe lîngă centrele nucleare din U.R.S.S.

(Agerpres)

Un factor hotărîtor al creșterii productivității muncii

Înfăptuirea progresului tehnic

★ ★ ★

Înlocuirea oțelului prin fontă nodulară

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" s-a experimentat cu succes turnarea arborelui cotit pentru motor după un nou procedeu tehnologic: turnarea acestuia în coji de bachelită, folosindu-se ca materie primă în loc de oțel fonta nodulară.

După cum se știe fonta nodulară este un material mai rezistent ca oțelul la sarcini alternative, întrucît are o mai mare capacitate de a absorbi vibrațiile.

În prezent, un colectiv de ingineri și tehnicieni continuă experiențele în vederea perfecționării noului procedeu. Aplicarea lui pe scară industrială va duce la creșterea considerabilă a productivității muncii, ceea ce va avea ca rezultat scăderea prețului de cost al arborelui motor cu 25 la sută. Folosindu-se noul procedeu, la turnarea arborelui cotit vor lucra doar 2—3 oameni în loc de o întreagă linie tehnologică cît necesita vechiul sistem de lucru. Totodată, se înlătură forjarea piesei — operația cea mai grea — realizîndu-se astfel mari economii de oțel și reducîndu-se în mare măsură operațiile de uzinaj.

La uzinele metalurgice „Unirea" din Cluj

CLUJ (de la corespondentul nostru). — La uzinele metalurgice „Unirea" din Cluj există o serioasă preocupare pentru introducerea unor procedee tehnologice înaintate. Unul dintre aceste procedee — studiate în mod amănunțit de către un colectiv de ingineri și tehnicieni — constă în aplicarea gurilor de suflare a aerului în trei trepte la cubilou. Într-o perioadă de 6 luni punerea în funcțiune a unui cubilou cu trei rînduri de guri de vînt a dus la sporirea productivității muncii cu 83 la sută, la dobîndirea unei economii de cocs de 31,4 la sută și la o reducere simțitoare a consumului de curent electric.

Un alt rezultat al luptei pentru introducerea tehnicii noi îl constituie proiectarea și construirea unei instalații de încărcare automată, menită să completeze ciclul de mecanizare al operațiilor de preparare a nisipurilor de turnătorie. Prin înfăptuirea acestei mecanizări se dă posibilitatea turnătorilor să sporească productivitatea muncii și să reducă simțitor procentul de rebuturi.

Cea mai importantă metodă însă introdusă în ultima vreme la uzinele metalurgice „Unirea" este metoda de turnare în miezuri exterioare. La introducerea acestei metode a lucrat un colectiv condus de inginerul Liviu Moraru care și-a desăvîrșit de curînd studiile în Uniunea Sovietică. Din acest colectiv mai fac parte ing. Rene Racoviță, și maistrul Eugen Nagy. În afară de documentația sovietică, colectivul de lucru de la uzinele „Unirea" a fost simțitor ajutat în încercările sale experimentale prin schimbul de experiență efectuat la începutul acestui an la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin.

Turnarea în miezuri exterioare realizată în această întreprindere reprezintă un fel de turnare în coajă, cu singura deosebire că materialul de bază este nisipul normal de miezuri și că grosimea cojii este mai mare. Metoda de turnare în miezuri exterioare prezintă o serie de însemnate avantaje: se realizează importante economii de metal prin reducerea adausurilor de prelucrare, se obține mai multă precizie în turnare, se reduc rebuturile, iar prin utilizarea de instalații simple și prin reducerea manoperei de formare se scade simțitor și prețul de cost.

Prin mecanizarea procesului de producție

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). Combinatul de conserve de pește din Tulcea devine prin perfecționarea continuă a procesului de fabricație o întreprindere tot mai modernă.

În ultima vreme combinatul a fost înzestrat cu încă 2 mașini de închis cutii, venite din R.D. Germană, numărul mașinilor de la această secție ajungînd astăzi la 9. De asemenea, în sălile de fabricație a început montarea benzii rulante pentru transportul automat al cutiilor de la mașinile de dozat sosul, la mașinile de închis și la autoclave.

Un prețios aport la mecanizarea procesului de fabricație l-au adus și inovatorii combinatului. Printre mașinile noi realizate de inovatori se numără mașina pentru spălatul și desolzitul peștelui, construită de inginerul șef Constantin Cosma și mașina de tăiat aripioarele și capetele de pește realizată de inginerul Niculae Nedelescu. Prima mașină, al cărei prototip a fost realizat cu concursul inovatorului Victor Polovanschi de la Șantierul Naval maritim Constanța, a dus la creșterea productivității muncii cu 148 la sută, iar cea de a doua cu 300 la sută.

Toate aceste mecanizări ale procesului de fabricație au făcut ca în acest an combinatul din Tulcea să realizeze o producție cu 130 la sută mai mare față de aceeași perioadă a anului trecut. S-au obținut rezultate importante și la principalii indici: productivitatea muncii a crescut cu 7,9 la sută, iar prețul de cost a fost redus cu 3,8 la sută.

Să pregătim în cît mai bune condițiuni însămînțările de toamnă!

Comunicatul Ministerului Agriculturii

Buna pregătire a solului pentru însămînțările de toamnă este cheia sporirii producției. În condițiile specifice din anul acesta, pregătirea solului pentru însămînțări se va face astfel: în regiunile unde seceta persistă, arăturile adînci de vară se vor lucra cu cultivatorul în preajma semănatului la adîncimea de însămînțare; arăturile de vară bolovănoase se vor lucra cu tăvălugi grei și discuiri repetate pentru spargerea bolovanilor și formarea patulul germinativ. Arăturile superficiale de vară se vor ara în sens invers la adîncimea la care nu ies bolovani, cu cel puțin 20 de zile înainte de semănat. Miriștile destinate însămînțărilor de toamnă, dar nearate încă, se vor ara cu brazdă îngustă la adîncimea la care nu ies bolovani, cu cel puțin 20 zile înainte de semănat și se vor grăpa cu grape grele, de preferință cu grape stelate.

În porumbiști se va ara imediat ce s-a eliberat terenul la adîncimea la care nu ies bolovani și se va tăvălugi imediat. În porumbiștile foarte bine lucrate, fără buruieni, arătura poate fi înlocuită printr-o discuire în lung și în lat la 10 cm. dacă discurile pătrund la această adîncime, iar dacă nu, terenul se va lucra superficial cu plug fără cormană după care se va grăpa cu grape grele, de preferință cu grape stelate.

În regiunile unde solul are umiditate suficientă arăturile de vară se vor îngriji și se vor lucra în preajma semănatului potrivit regulilor agrotehnice. Pe terenurile în pantă arăturile trebuie să se facă pe curbele de nivel.

Pentru grăbirea ritmului de executare a lucrărilor solului în vederea însămînțărilor în porumbiște, trebuie să se organizeze recoltatul porumbului prin tăierea cocenilor cu știuleți cu tot.

Este necesar să se folosească îngrășăminte naturale și minerale în special pe terenurile mai puțin fertile. Mranița care se găsește din abundență în regiunile din sudul țării trebuie folosită în întregime în cantități de 8—10 care la hectar, împrăștiată și îngropată cu lucrările solului. Din îngrășămintele chimice se folosește la cultura grîului superfosfatul, în cantitate de 200 kg la hectar, încorporat odată cu prelucrarea solului.

Folosirea semințelor de calitate este de asemenea unul din principalele mijloace de sporire a producției la hectar. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole trebuie să folosească în primul rînd semințele din solurile raionate, de pe loturile semincere proprii.

Acțiunea de condiționare a semințelor trebuie să se desfășoare în mod organizat în așa fel încît pînă la 20 septembrie să fie terminată.

Să nu însămînțăm nici un bob de sămînță netratat. Producătorii pot să-și procure fungicidele necesare de la cooperativele sătești și să trateze semințele în preajma semănatului.

Este necesar ca declanșarea însămînțărilor de toamnă să se facă diferențiat, pe zone naturale, în funcție de rezultatele cercetătorilor științifici de la cea mai apropiată stațiune experimentală agricolă, precum și de experiența fruntașilor recoltelor bogate. În cadrul fiecărei zone, organele agricole vor stabili termenele de însămînțare pe raioane și grupe de comune. În caz că seceta persistă începerea semănatului se poate amîna cu 10—12 zile cu condiția ca lucrarea să se termine pînă la 20 octombrie în nordul țării și 1 noiembrie în sudul țării. În toate regiunile să se ia măsuri de folosirea întregii capacități de lucru a semănătorilor pentru a se însămînța cît mai mari suprafețe cu mașinile. Normele de sămînță la hectar sînt prevăzute de regulile agrotehnice și se indică pe teren de către inginerii și tehnicienii agronomi în așa fel încît să se asigure cîte 400—500 boabe germinative la metru pătrat în funcție de zonă.

Adîncimea de semănat va fi de 4—5 cm. în terenurile grele și cu umiditate suficientă, de 5—6 cm. în terenurile ușoare și cu umiditate suficientă și de 6—7 cm în terenurile ușoare fără umiditate.

Organizînd bine munca pentru desfășurarea însămînțărilor de toamnă, folosind toate mijloacele și forțele existente, aplicînd regulile agrotehnice în mod diferențiat însămînțînd suprafețele necesare, vom asigura o producție sporită de grîu, cultură de bază în ridicarea nivelului de trai al populației.

Interviul nostru

De vorbă cu regizorul brazilian ALBERTO CAVALCANTI

- **„Am încredere în cinematografia românească".**
- **Amănunte despre „Roza vînturilor".**
- **Amărăciuni și bucurii**
- **Veșnic tînărul Jules Verne!...**

Vocea, imperceptibil grăsuie, a acestui om e în primele clipe liniștită și egală. Dar îndată, vocea capătă întorsături neașteptate — e cînd vibrantă și convingătoare, cînd învăluită într-o ușoară ironie, în orice caz, mereu pasionată și proaspătă. Alberto Cavalcanti vorbește despre cinematograf...

Cel, despre care un album omagial tipărit anul acesta în Brazilia spune că „este primul brazilian care a intrat în istoria cinematografiei mondiale", a peregrinat prin lume și iată-l acum oaspete al țării noastre, călătorind neobosit, purtîndu-și privirile neastîmpărate peste tot, împărtășind din experiența sa și neștiind să și-o îmbogățească în același timp...

După amiază, într-un ceas de răgaz, regizorul brazilian găsește timp să ne împărtășească impresii din țară, să ne vorbească despre munca sa, să ne captiveze cu planurile sale de viitor.

— Am văzut dintre orașele românești Hunedoara — impresionanta cetate a oțelului, Brașul — așezat atît de pitoresc, Orașul Stalin — cu vestigiile sale medievale. În București am vizitat fireste și locurile care mă interesează cel mai mult: studiourile, platourile de filmare; am văzut filme românești...

Întrebarea țîșnește nerăbdătoare:

— Și ce părere aveți?

Cavalcanti nu e omul formulelor stereotipe de politețe

— Fireste cinematografia românească n-a biruit încă greutățile începutului, dar sînt în filmele dvs. lucruri remarcabile. În general — și am în vedere nu numai înzestrarea tehnică ci și forțele artistice de la scenariști la actori și de la regizori la operatori — am mare încredere în dezvoltarea cinematografiei românești. Am vizitat nu de mult și alte țări de democrație populară. Pot să vă spun că eforturile Romîniei — pe drumul creării unei cinematografii viabile din punct de vedere artistic — nu sînt numai ale Romîniei... De altfel lucrul e lesne de înțeles: încă Lenin a dat o înaltă apreciere cinematografiei ca artă profund populară, cu o uriașă putere de penetrație și de influențare, o artă care poate deci servi cum nu se poate mai bine marile idei ale democrației.

ALBERTO CAVALCANTI

Cavalcanti însuși pune strîns umărul în slujba acestor idei. De curînd el a terminat de turnat la Berlin filmul „Roza vînturilor" — în colaborare cu Joris Ivens (al cărui film „Cîntecul fluviilor" mai e încă proaspăt în memoria noastră).

— „Roza vînturilor" e un film închinat femeilor din cele cinci continente. Am lucrat acest film la sugestia Federației Democrate Internaționale a Femeilor. Sînt strînse la un loc imagini din viața femeilor braziliene, ruse, franceze, italiene, chineze.

— Cum s-au adunat aceste imagini laolaltă?

— Ele ne-au fost trimise din țările respective. Muzica fiecărei părți este și ea națională. Un amănunt interesant: imaginile din Franța și China

EMIL TILENSCHI

(Continuare în pag. 2-a)

Pour
les lecteurs de
Romînia Libera
un cordial salut
de
Cavalcanti

Un salut cordial pentru cititorii „Romîniei libere" din partea lui Cavalcanti

Provocarea săvîrșită de bandiți din Germania occidentală la linia de demarcație cu R. D. Germană

BERLIN 6 (Agerpres). — Agenția A.D.N. transmite: Bandiți veniți din Germania occidentală au organizat la 3 septembrie pe linia de demarcație de lîngă Buttlar, în Turingia, un incident de frontieră căruia i-a căzut victimă fruntașul Estel din poliția de graniță a R.D.G. Aproximativ la ora 15.15 un automobil venind de pe teritoriul Germaniei occidentale s-a îndreptat spre teritoriul Republicii Democrate Germane. Din automobil a coborît un necunoscut care s-a adresat în limba engleză fruntașului Estel, care era de servici în acest raion. Somat de Estel să-l urmeze la postul de frontieră apropiat, necunoscutul care încălcase granița, a deschis focul folosind două revolvere ascunse în buzunarele hainei. Fruntașul Estel a fost ucis. Criminalul a fugit în direcția liniei de demarcație, trăgînd în oamenii veniți la locul incidentului. Atunci cînd provocatorul a ajuns din nou pe teritoriul Germaniei occidentale a apărut un automobil cu o instalație de radio și un jeep, prevăzut cu mitralieră și megafon.

După cum au arătat cercetările, asasinarea funcționarului de la poliția de graniță Estel a fost o provocare dinainte pregătită.

SARCINI IMPORTANTE CARE STAU ÎN FAȚA OAMENILOR MUNCII DE PE OGOARE

Recoltarea la timp a plantelor prășitoare și pregătirea terenurilor în vederea însămînțărilor de toamnă

Articol scris pentru ziarul „Romînia liberă" de
dr. C. Cîlniceanu
secretar științific
și prof. Gh. Văluță
șef de secție
la Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R.

După terminarea campaniei de recoltare a cerealelor păioase, în fața cultivatorilor stau alte munci importante: recoltarea la timp a plantelor prășitoare și lucrarea arăturilor pentru însămînțările de toamnă. Și una și cealaltă sînt în strînsă legătură, deoarece pregătirea terenului în bune condiții pentru semănatul cerealelor de toamnă, îndeosebi pentru grîu, depinde în primul rînd de recoltarea cît mai devreme a plantelor prășitoare care sînt în mare parte premergătoare cerealelor de toamnă.

Grîul, cea mai de seamă cultură de toamnă din țara noastră și care ocupă aproape 30 la sută din totalul terenului arabil, se seamănă atît după leguminoase pentru boabe (mazăre, linte, borceag, fasole) și alte cîteva plante care eliberează terenul devreme cum sînt rapița și cartofii timpurii, cît și după unele plante mai tîrzii. Dintre acestea cităm la mai potrivite soia, floarea-soarelui, porumbul, sfecla de zahăr și bumbacul. Deși acestea din urmă sînt mai puțin bune premergătoare pentru cultura grîului de toamnă decît după ele terenul nu se poate pregăti la timp, totuși, în multe cazuri sîntem nevoiți să semănăm grîu și după ele. Semănatul grîului de toamnă după porumb trebuie să ne preocupe în primul rînd, deoarece porumbul ocupă suprafețe mari în țara noastră. Pe de altă parte, prin semănatul grîului de toamnă după porumb se înlătură pericolul de atac al viermelui gîndacului ghebos, care în anii din urmă a făcut mari pagube acestei culturi. Se admite să se semene și grîu după grîu numai în cazul cînd pe sola respectivă nu a apărut deloc acest dăunător periculos al grîului.

În afară de cele arătate, de recoltarea la timp și în bune condițiuni a plantelor prășitoare depinde în mare măsură însăși producția lor atît cantitativ cît și calitativ. În adevăr, o plantă recoltată la timpul cel mai potrivit înseamnă producție mare și de calitate superioară. Neîncetînd recoltarea la timp vom avea pierderi cu atît mai mari, cu cît întîrziem mai mult. Aceste pierderi se produc fie prin scuturare, fie prin deprecierea calității deoarece lăsată pe cîmp, recolta va fi mîncorată și depreciată datorită umezelii și atacului dăunătorilor animali și vegetali.

Să vedem acum, pentru fiecare plantă prășitoare în parte, care este timpul cel mai potrivit, precum și cele mai bune mijloace pentru recoltare.

Recoltarea florii-soarelui

FLOAREA-SOARELUI se recoltează cu mîna sau cu combina. Timpul de recoltare depinde de gradul de coacere al semințelor și de modul de recoltare. Semnele exterioare care indică momentul cel mai potrivit pentru recoltare sînt următoarele: dacă privim, în general, întreg lanul de floarea-soarelui, vedem că la majoritatea plantelor frunzele sînt uscate, iar capitulele (paiarițele) sînt aplecate. La capitule, florile dinspre margine sînt veștede și se scutură ușor la cea mai mică atingere. Pe dosul lor, capitulele sînt galbene, ca de ceară și moi, iar mădula din interiorul acestora a început să se usuce. Semințele s-au întărit și au căpătat culoarea caracteristică solului, iar miezul este plin și îndesat. Toate acestea ne arată că floarea-soarelui a ajuns la coacerea completă și că se poate începe recoltarea. În condițiile anului acesta frunzele și florile de pe capitulele de floarea-soarelui se veștejesc mai de timpuriu, datorită căldurilor excesive care există în unele regiuni. De aceea trebuie să fim atenți la semnele de coacerea semințelor.

Dacă se întîrzie cu recoltarea peste termenul amintit, semințele se scutură ușor și în plus sînt expuse atacului de vrăbii și ciori, care produc mari pagube în culturile de floarea-soarelui.

În țara noastră floarea-soarelui se recoltează în cea mai mare parte cu mîna, în diferite feluri. Un prim fel de recoltare a acestei culturi este astfel: se taie capitulele cu secera, iar după aceea se retează tulpinile cam la 30 cm. de la pămînt. Apoi capitulele se înfig în cioturile tulpinilor, cu sămînța în sus și puțin înclinate, pentru a nu străpunge capitulul și înlesni scurgerea apei de pe urma eventualelor ploi. Pentru ușurință, capitulele unui rînd se înfig în cioturile rîndului alăturat. Capitulele se lasă așa pe cîmp, cîteva zile, pînă ce se usucă, iar după aceea se adună și se bat cu mîna sau se treieră cu batoza.

În U.R.S.S. este foarte mult folosit următorul mod de recoltare: se taie tulpinile la o înălțime de 50—60 cm. de la pămînt și se înfig în ele, prin străpungere, 5—7 capitule, depărtate între ele, cu sămînța în sus. Capitulul de jos trebuie să fie așezat la 30—40 cm. deasupra pămîntului, iar ultimul capitul de pe fiecare tulpină se înfige cu sămînța în jos, ca să acopere pe cele de dedesubt (vezi desenul alăturat).

După uscare, capitulele se transportă la arie, unde se treieră. Acest mod de recoltare are avantajul că uscarea semințelor și capitulelor se face mai repede, cere însă brațe multe de lucru. De asemenea prin înfigerea capitulelor în cioturi se pierde ceva sămînță.

Un alt procedeu de recoltare este acela de a tăia tulpina întreagă cu capitul cu tot. Tăierea se face de la baza tulpinelor, cu sapa sau cu secera. Acestea se leagă apoi în snopi, care se pun în picioare sub formă de piramidă, cîte 10—20 snopi la un loc cu capitulele în sus. După ce s-au uscat, tulpinile se transportă direct la arie unde se treieră imediat, sau se depozitează în șire pînă la treierat. Acest mod de recoltare s-a dovedit a fi cel mai economic, întrucît cere mai puține brațe de lucru și se face mai repede, dînd posibilitatea de a se face arătura printre grămezile de floarea-soarelui. În urma cercetărilor efectuate la I.C.A.R., numărul zilelor folosite la acest mod de recoltare este cu 12—13% mai mic, decît atunci cînd recoltatul capitulelor se face separat.

Recoltatul mecanic al florii-soarelui se face fie cu cositoarea, sau secerătoarea simplă, cînd tulpinile se taie de la bază și apoi se procedează ca mai sus, fie cu ajutorul combinei. În U.R.S.S. floarea-soarelui se recoltează cu combinele de cereale cărora li se aduc unele modificări. Recoltarea cu combina începe ceva mai tîrziu decît cea manuală și anume după ce 60—65% din capitule au devenit de culoare brună.

Să culegem la timp porumbul

PORUMBUL se recoltează la coacerea deplină. Deși față de celelalte cereale are avantajul că nu se scutură, totuși nu trebuie să întîrziem cu recoltarea lui, din mai multe cauze. În primul rînd, dacă e lăsat prea mult pe cîmp, știuleții sînt distruși de rozătoare și de ciori, fapt ce contribuie la scăderea producției și deprecierea calității ei. Nu sînt rare cazurile cînd lanuri izolate de porumb au fost distruse de ciori, în proporții de 60—70 la sută, iar în urma acestora șoarecii au desăvîrșit distrugerea. Pericolul șoarecilor este și mai mare, atunci cînd la porumbul lăsat necules pe cîmp, știuleții se apleacă, li se rup codița și cad la pămînt — fiind tîrîți de șoareci în galerii. De asemenea în timpul toamnelor ploioase, boabele de porumb absorb apa, se umflă și mucegăiesc ușor.

În afară de acestea, cîmpul trebuie lăsat liber cît mai repede, pentru a mai avea timp să pregătim terenul în bune condițiuni, în vederea însămînțării grîului de toamnă sau pentru a face arături adînci mai devreme. Din cele arătate reiese clar că porumbul trebuie să fie cules imediat ce a ajuns la maturitate și să nu se lase prea mult timp pe cîmp.

Semnele după care cunoaștem momentul cel mai potrivit pentru culesul porumbului sînt următoarele: toate plantele din lan au frunzele uscate, iar lanul privit în întregime apare galben. Pănușele care acoperă știuleții sînt îngălbenite și uscate, iar la unele soiuri sînt desfăcute la vîrf și lasă să se vadă boabele. Știuleții atîrnă în jos. Un indiciu bun că porumbul este copt și trebuie cules este acela că știuletele curățat de pănuși și răsucit în mînă, produce un sunet caracteristic, iar boabele sar de pe ciocălău, la locul de răsucire. Acesta din urmă este cel mai bun indiciu, deoarece aspectul coceanului poate să ne înșele în toamna aceasta, în urma secetei care a uscat prea de timpuriu frunzișul plantelor.

Porumbul se recoltează cu mîna sau mecanic, cu ajutorul mașinilor speciale. În țara noastră porumbul în cea mai mare parte se recoltează cu mîna. Culesul porumbului cu mîna se face în mai multe feluri:

1) Se desfac știuleții din pănuși și se rup direct de pe tulpini, punîndu-se în coșuri sau căruțe. Pănușile rămîn pe tulpini, care sînt tăiate mai ales noaptea, ca să nu se scuture frunzele, ele fiind folosite ca nutreț pentru vite. Dezavantajul acestui procedeu este că pe vreme uscată o mare parte din pănuși se împrăștie pe cîmp și se pierd.

2) Se culeg știuleții cu pănuși cu tot, se adună în grămezi pe cîmp sau sînt duși în gospodărie și apoi se curăță de pănuși. În amîndouă cazurile trebuie ca, imediat după recoltarea știuleților, tulpinile să fie tăiate și transportate la gospodărie sau să se așeze în glugi la marginea tarlalei, pentru ca terenul să poată fi arat.

3) Cel mai bine este ca recoltarea porumbului să se facă prin tăierea tulpinilor cu știuleți cu tot. Tulpinile tăiate cu secera se leagă în snopi și se așează în glugi de 8—10 snopi la marginea cîmpului sau se transportă direct în gospodărie unde se depozitează în glugi sau șire. După aceea, în timpul mai liber, se rup știuleții de pe tulpini, se curăță de pănuși, se aleg cei sănătoși, se usucă la soare, apoi se depozitează în pătul. În felul acesta se eliberează terenul mai repede pentru însămînțările de toamnă. De asemenea, cocenii și pănușile sînt adunate și folosite mai bine în hrana vitelor, iar repartizarea brațelor de muncă în gospodărie se face mai uniform. Alt avantaj este acela că aici nu se cer așa multe brațe de muncă. La acest mod de recoltare însă trebuie avut grijă ca porumbul să nu se lase prea mult timp în grămezi, pentru a evita distrugerea știuleților de către șoareci.

Pe suprafețe mari porumbul se recoltează cu combina trasă de tractor. Combina pentru porumb adună știuleții de pe tulpini, îi desface de pănuși și îi aruncă într-un camion ce merge alături de combină, cu ajutorul căruia ei sînt transportați direct la pătul. Cocenii rămîn pe jos tocați și rupți urmînd a fi consumați de vite. Avantajul este că lucrarea se face într-un timp scurt și cu un număr foarte mic de brațe de muncă.

Oricare ar fi modul de recoltare, trebuie să ținem seama ca la începutul perioadei de coacere să facem alegerea din lan a porumbului de sămînță de pe plante sănătoase, cu știuleți mari, lucrare foarte importantă pentru asigurarea unei recolte bogate în anul următor. Plantele alese în lan se însemnă, iar cu 2—3 zile înainte de culesul porumbului se recoltează separat și după ce se usucă bine la soare, știuleții se depozitează într-o încăpere aerisită, uscată și ferită de ger.

Recoltarea cartofului și a sfeclei de zahăr

CARTOFII se recoltează cînd sînt copți, adică atunci cînd vreji sînt bine uscați, iar pielița tuberculelor este groasă și nu se cojește prin apăsare cu degetul. Cartofii ajunși la coacere se despind ușor de pe vreji subpămînteni. Cei semitîmpurii se recoltează cînd se îngălbenesc vreji, iar cei tîrzii și din plantări de vară, numai după ce vreji au fost distruși de brume și înghețuri de toamnă. Recoltarea cartofului nu trebuie să întîrzie după uscarea vrejilor, deoarece din acest moment, tuberculele nu mai adaugă în greutate. Recoltînd prea tîrziu, producția de cartofi scade, mai ales cînd sînt ploi multe, prin faptul că tuberculele încep să încolțească, iar multe din ele se strică.

În gospodăriile mari, recoltarea cartofului se execută cu mașini agricole speciale, sau cu pluguri prevăzute cu trupițe speciale. Pe suprafețe mai mici cartofii se scot cu cazmaua, cu sapa sau cu o furcă specială cu 3—4 dinți. În general, recoltarea cartofului trebuie făcută cu deosebită grijă, ca să nu se taie tuberculele cu uneltele de scos, mai ales că acum pămîntul este tare din lipsă de ploi, și să se scoată toate tuberculele din pămînt. După recoltare, cartofii se svîntă la soare, iar pe timp ploios se depozitează pentru zvîntare în șoproane sau magazii, bine aerisite. Imediat se face alegerea după mărime, cu care ocazie se înlătură tuberculele bolnave sau tăiate și apoi se pun la păstrare în pivnițe sau silozuri.

SFECLA DE ZAHĂR se recoltează cînd a ajuns la maturitate tehnică, adică atunci cînd are cel mai mare procent de zahăr. În cîmp, acest moment este indicat de schimbarea culorii frunzelor din verde în verde gălbui. De asemenea intervalul dintre rînduri care înainte de maturitate era acoperit cu frunze, acum se poate vedea bine sau cum se mai spune: „se deschid rîndurile" — deoarece frunzele de la bază se usucă. În condițiile acestui an, pentru siguranță, este bine ca înainte de recoltare să se cîntărească cîteva probe de rădăcini și frunze și dacă greutatea frunzelor este de două ori mai mică, decît greutatea rădăcinilor se poate începe recoltarea.

În urma cercetărilor făcute la I.C.A.R. s-a stabilit că cele mai mari producții de rădăcini și de zahăr se obțin atunci cînd recoltarea se face după căderea brumelor, ceea ce pentru țara noastră înseamnă după 20 septembrie. Acest lucru se poate desprinde și din tabelul de mai jos care cuprinde rezultatele unei experiențe executate anul trecut la stațiunea experimentală agricolă Moara Domnească, privind recoltarea sfeclei de zahăr la diferite epoci.

Data recoltării	Prod. de rădăcini în kg. la ha.	% zahăr
1 septembrie	28051	17.5
10 septembrie	29292	18.9
20 septembrie	34040	19.6
1 octombrie	33255	19.8
14 octombrie	43868	17.8

Recoltarea sfeclei de zahăr se face cu unelte de mînă (cazmaua, hîrletul, cazmaua specială și furca specială), cu plugul de scos sfecla și cu mașini speciale, combine. Cu cazmaua și cu hîrletul obișnuit este mai puțin recomandabil să se lucreze, deoarece se rănesc prea multe plante. Odată cu recoltarea se face și decoletarea sfeclei, cu grija de a nu tăia din pulpă.

După recoltare sfecla se alege și se așează în grămezi pe două categorii și anume: cele mai mici de 100 gr. și cele rănite, bolnave, veștede etc. — în general cele care nu se pot păstra mult timp, într-o grămadă, iar celelalte sănătoase și mai mari în alta. Primele se expediază imediat la fabrică. Celelalte stau în grămezi, care se acoperă cu frunze și pămînt pentru a fi ferite de îngheț și uscăciune, pînă cînd le vine rîndul să fie trimise la fabrica de zahăr. Pentru a evita pierderile în greutate și scăderea conținutului de zahăr, se recomandă ca transportul la fabrică să se facă imediat după decoletare.

Strînsul bumbacului și al soiei

BUMBACUL se recoltează treptat pe măsura deschiderii capsulelor. Pe aceeași plantă capsulele încep să se deschidă de la bază spre vîrf; deci la baza plantei sînt capsule care dau puful de cea mai bună calitate și sămînța cea mai valoroasă. De aceea, acestea se culeg, se egrenează și se păstrează separat, neamestecîndu-se cu altele desfăcute mai tîrziu.

Culesul bumbacului începe cînd pe fiecare plantă sînt deschise 1-2 capsule. După 5-8 zile (după cum este timpul de cald și uscat) se va deschide alt rînd de capsule și vom proceda la al doilea cules și tot așa pînă cînd va fi cules întregul lan. Cînd capsulele sînt complet desfăcute, iar puful este uscat, se culege cu mîna numai puful cu sămînță (fără coaja capsulei) cu grijă de a nu prinde cu degetele și firișoarele uscate din jurul capsulei. Bumbacul se culege deci în stare cît mai curată, copt și cît mai uscat, pentru că numai în felul acesta sămînța se poate folosi în anul următor, iar fibra a căpătat toate calitățile, în special rezistența. De asemenea numai bumbacul complet uscat se poate păstra bine, fără pericolul de a se încinge și strica. Culegătorii trebuie să fie prevăzuți cu șorțuri cu 3 buzunare: în cel mai mare de la mijloc se pune bumbacul bine copt și curat, în dreapta se pune bumbacul din capsulele bolnave, iar în stînga cel murdar. Cele trei categorii se depozitează separat și se predau tot separat centrelor de colectare.

Capsulele nedeschise, pe care le apucă toamna pe cîmp, se rup cu mîna sau cu ajutorul mașinii. Puful se scoate din ele mai tîrziu, fie cu mîna, fie cu mașini de desghiocat și apoi se usucă în uscătorii sau camere încălzite, amenajate special în acest scop.

SOIA este o leguminoasă foarte importantă pentru țara noastră. Se cultivă pe aproximativ 25.000 ha. Timpul cel mai bun pentru recoltarea soiei este atunci cînd majoritatea tecilor sau păstăilor s-au îngălbenit și s-au uscat, iar boabele sînt tari. Dacă pierdem acest timp optim, atunci o parte din păstăi se deschid și se scutură, iar în caz de ploi, boabele din restul păstăilor vor mucegăi în păstăi și astfel se depreciază. Recoltarea se face cu coasa sau cu secera, avînd grijă să nu se scuture, mai ales că toamna aceasta e cam secetoasă, sau mecanic cu cositoarea.

Plantele de soia recoltate se lasă pe cîmp cîteva zile ca să se usuce bine și după aceea se treieră din mănunchi sau poloage. Treieratul se face cu batoza obișnuită, la care se lărgește toba pentru a se evita spargerea boabelor.

Cum se pregătește terenul pentru grîul, orzul și secara de toamnă?

Dacă grîul, orzul sau secara urmează a fi semănate după prășitoare, atunci imediat după recoltarea acestora, terenul se curăță de resturile rămase — tulpini și rădăcini — și apoi se ară la 16-18 cm. Plugul trebuie urmat de o grapă grea, sau de o grapă stelată, astfel ca pămîntul să se fărîmițeze cît mai bine. Dacă după arătură, pămîntul a rămas prea afînat, atunci se tăvălugește și apoi se grăpează, urmînd semănatul cerealelor de toamnă. Același lucru se execută atunci cînd arătura se face în preajma însămînțării și terenul nu este suficient de așezat.

După cartof sau sfeclă, unde pămîntul prin scoaterea lor este mobilizat și afînat, nu se mai ară pentru a nu înrăiminta prea mult pămîntul ci se lucrează cu cultivatorul, se grăpează bine deoarece, în multe părți, anul acesta, odată cu recoltările se scot și bolovanii și după ce s-a mărunțit bine terenul se seamănă grîul de toamnă.

După bumbac se procedează la efectuarea arăturii și grăparea ei. La stațiunea experimentală agricolă Mărculești s-a studiat metoda însămînțării grîului direct printre rîndurile de bumbac, după ce acesta a fost cules. Tulpinile rămase pe cîmp au jucat rolul de parazăpezi. Pînă la recoltarea grîului ele au putrezit, nestînjenind cu nimic secerătorile. Cultivînd în modul acesta grîul după bumbac s-a obținut un spor de recoltă de peste 200 kg. la hectar.

Desigur că graba recoltării plantelor prășitoare pentru eliberarea terenurilor mai devreme trebuie însoțită de o aceeași grabă și în privința executării arăturilor pregătitoare în vederea însămînțărilor de toamnă. Aceasta cu atît mai mult cu cît lucrările de pregătire a terenurilor pentru însămînțările de toamnă influențează în bună măsură producția la hectar. Trebuie avut în vedere ca în urma executării arăturii pregătitoare, terenul să aibă suficient timp pentru a se așeza și nici într-un caz nu vom însămînța imediat după arătură. Așadar, în momentul eliberării terenurilor de către culturile prășitoare, țăranii muncitori trebuie să pornească cu toate forțele de care dispun la efectuarea arăturilor. Ei trebuie să renunțe (ne referim la unii care mai practică obiceiuri învechite) la amînarea de pe o zi pe alta a arăturilor de însămînțare procedînd la executarea acestei lucrări abia în ajunul însămînțărilor sau cum e și mai rău însămînțînd sub brazdă. În privința aceasta un cuvînt îl au de spus și inginerii și tehnicienii de pe teren care trebuie să îndrume țărănimea muncitoare spre cele mai noi metode agrotehnice.

Un sport serios în această campanie agricolă îl pot aduce și mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare care trebuie să-și organizeze munca astfel, încît mașinile lor să lucreze cu randament sporit și fiecare oră bună de lucru să fie folosită din plin.

Experiența anilor trecuți ne arată că succesul unei astfel de campanii agricole stă în efortul comun pe care trebuie să-l dea toți cei care muncesc pe ogoare, dornici să pună de pe acum bazele recoltei viitoare.

Impresiile unui ziarist englez despre țara noastră

De curînd a apărut la Londra broșura intitulată „A building worker in Rumania" (Un muncitor constructor în Romînia), editată de Asociația de prietenie Anglia-Romînia împreună cu ziarul „New Builders Leader" în care ziaristul englez Phil Creswick, secretar de redacție al ziarului „New Builders Leader" își împărtășește impresiile culese în vizita făcută în R.P.R. în luna mai a anului acesta.

Făcînd o scurtă incursiune în istoria Romîniei, Phil Creswick subliniază în broșura sa că în ultimii ani poporul romîn a reușit să-și refacă în întregime țara, lichidînd urmările războiului și își dezvoltă cu succes economia națională. „Am văzut pe muncitorii romîni stînd în timpul muncii cît și în timpul lor liber, arată autorul. Le-am pus întrebări și mi-au răspuns deschis. Trebuie să constat tendința de îmbunătățire continuă a nivelului de viață al oamenilor muncii din R.P.R."

Împărtășind și alte impresii din vizita făcută în R.P.R. autorul broșurii scrie: „Am vizitat uzinele de tractoare „Ernst Thälmann". Astăzi Romînia poate exporta tractoare, iar în agricultură nivelul mecanizării este în continuă creștere. Am vizitat de asemenea, locuințele muncitorilor în blocurile care se construiesc în centrele industriale. Romînii nu neagă cîtuși de puțin existența unei probleme a locuințelor, mai ales în regiunea București, unde datorită dezvoltării rapide a industriei au venit un mare număr de muncitori".

„În timpul vizitelor mele — scrie în continuare în broșura sa ziaristul englez — am văzut că întreprinderile industriale dispun de cămine culturale, formații artistice, biblioteci etc. Căminele și creșele din fabricile unde lucrează femei reflectă atenția ce se acordă îngrijirii copiilor. Departe de a separa copilul de mamă, el este ținut mai aproape de mama sa decît în Anglia unde, dacă mama se duce la serviciu lasă copilul în stradă sau la un cămin unde plătește sume mari. În Romînia cheltuielile necesare îngrijirii copiilor sînt suportate de stat, părinții contribuind doar cu o sumă mică."

„Am fost în Romînia — scrie în încheiere autorul broșurii — pentru a o cunoaște și am constatat că Romînia este o țară care merge cu pași repezi pe calea propășirii. Romînia este o țară devotată cauzei păcii, care construiește socialismul. Am constatat de asemenea că poporul romîn nutrește sentimente de prietenie față de poporul Marii Britanii".

(Agerpres)

De vorbă cu regizorul brazilian Alberto Cavalcanti

(Urmare din pag. 1-a)

au fost luate de femei-operatori. Și încă un amănunt interesant: scenariul părții braziliene a fost scris de Jorge Amado...

— În adevăr interesant. Pe Amado am avut ocazia să-l cunoaștem cu prilejul vizitelor în țara noastră. N-ați putea să ne spuneți ce lucrează acum?

— Firește, scriu! Iar în afară de asta conduc un ziar foarte popular în Brazilia: „Para todos" („Pentru toți").

Încercăm să aflăm amănunte despre activitatea lui Cavalcanti. Vădit încurcat, ne roagă să-l iertăm o clipă. Se întoarce curînd cu o broșură: articole, cîteva fotografii. Sînt adunate aici cuvinte calde ale unor prieteni, ale unor remarcabili oameni de artă și critici brazilieni. Broșura a apărut în primăvara acestui an cînd în Brazilia a fost organizată „retrospectiva Cavalcanti" — vizionarea a 19 filme din cele aproape o sută cîte a realizat Cavalcanti într-o viață închinată pasiunii sale, artei sale...

Albumul e sintetizarea operei lui Cavalcanti, regizor, director de film, scenarist, maestru al sunetului, care a lăsat amprenta puternicului său talent în cinematografia braziliană, engleză, central-europeană... Sînt aici adunate mărturii despre entuziasmul cu care se dăruie Cavalcanti muncii sale, despre căutările lui creatoare din epoca „avangardismului" sau a filmelor documentare engleze, despre campania de defăimare dusă împotriva lui de cercuri ale reacțiunii braziliene și despre telegrama de solidaritate a cineaștilor din țara sa, despre amărăciunile și bucuriile artistului...

Cufundarea în album dezvăluie ceea ce Cavalcanti însuși modest, încearcă să ocolească în discuție. O atingere ușoară de mînă și un zîmbet puțin stingherit arată că e timpul să vorbim „despre altceva". Continuăm — tot în sfera cinematografului firește.

— Se vorbește mult la noi despre filmele italiene, despre școala neorealistă cinematografică italiană. Ce părere aveți?

— În ultimii ani, italienii au produs în adevăr o serie de filme impresionante. Cred însă că a spune despre ei că au creat „neorealismul" în cinematograf, nu este potrivit. Curentul a existat și înainte de „Hoții de biciclete" sau „Roma orele 11"... Dar nu este mai puțin adevărat că orientarea puternic realistă a cinematografiei italiene naște simpatia și recunoștința tuturor...

— Și acum o altă întrebare: la ce lucrați?

— Deocamdată planuri, planuri... Am terminat nu de mult la Viena „Domnul Puntila și robul său Matty" după piesa regretatului Berthold Brecht, iar acum... Acum mi-ar place grozav ca vizita în minunata dvs. țară să fie numai prilej de vacanță. Dar nu e chiar așa...

— Adică?

— Sînt în Romînia cum se spune în „prospecție". Am de gînd să realizez un film aici...

— Interesant. Ce film anume?

— „Castelul din Carpați" — după cartea lui Jules Verne. Care țară ar putea găzdui mai bine echipa unui asemenea film, decît însăși țara în care și-a plasat Jules Verne acțiunea cărții? Și care decor ar putea fi mai potrivit pentru desfășurarea palpitantei acțiuni decît cel al Carpaților?

Ne amintim de cartea lui Jules Verne, de acele emoționante pagini în care ca de obicei autorul s-a dovedit un vizionar, un profet al descoperirilor tehnice. În „Castelul din Carpați" el prevede printre altele și descoperirea cinematografului. Să fie oare și aceasta una din pricinile care îl atrag pe regizorul brazilian să facă filmul? Greu de răspuns. L-am asigurat în orice caz pe Cavalcanti că vom fi bucuroși să-i găzduim și să-l ajutăm să realizeze „Castelul din Carpați".

— Va fi o mare plăcere pentru mine — ne-a asigurat.

— Atunci, la revedere, pe curînd, în Carpați...

EMIL TILENSCHI

Deschiderea Bibliotecii Centrale de Stat a R. P. R.

Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R. din Calea Rahovei 4 (fostul Palat de Justiție) anunță începerea parțială a activității sale.

În ziua de marți, 11 septembrie, orele 8, vor începe să funcționeze primele săli de lectură în care vor fi puse la dispoziția cititorilor cele mai noi lucrări de știință, tehnică, literatură și artă din țară și străinătate.

Sălile de lectură vor fi deschise zilnic între 8-21 iar duminica și sărbătorile legale între orele 8—13.

Intrarea în sălile de lectură se face pe baza permiselor de cititori care se eliberează la cerere cu începere de luni 10 septembrie a.c. orele 8—15.

TEHNICO-ȘTIINȚIFICE

Mașinile electronice de calculat

Crearea mașinilor electronice de calculat reprezintă o mare realizare a secolului nostru. Asigurînd rezolvarea unor importante probleme tehnico-științifice legate de folosirea energiei atomice, de studiul dinamicei zborului avioanelor și a rachetelor supersonice, ele ajută în același timp la rezolvarea multor alte probleme, care cer o înaltă precizie și un număr uriaș de calcule.

Folosirea mașinilor electronice de calculat în industrie deschide perspective grandioase în vederea automatizării depline a proceselor de producție.

De pe acum ele sînt folosite în diferite domenii. Iată cîteva exemple:

Mașina — „consultant tehnic"

Mașinile de calculat și dirijat cu întrebuințări industriale încep să mai fie o raritate. La Tîrgul de la Leipzig din 1956 a fost expusă o mașină de producție cehoslovacă care calculează regimul de tăiere a diferitelor metale. În mașină se introduc datele inițiale cum ar fi de pildă calitatea oțelului, forma piesei, tipul cuțitului. Deși „mută", mașina ne pune imediat la dispoziție informațiile suplimentare: puterea necesară a strungului, numărul turațiilor, timpul de tăiere. Astfel, mașina dă „consultații" muncitorilor care pot în felul acesta să execute lucrarea fără ajutorul tehnologului sau al specialistului de înaltă calificare. Mașina de calculat cehoslovacă este foarte simplă, avînd dimensiunile apropiate de cele ale unei mașini obișnuite de scris.

„Creerul electronic"

„Creerul electronic" M.U.C. nu este altceva decît mașina electronică de calculat a Universității din Manchester. El rezolvă numeroase probleme matematice cît și probleme de logică sub formă matematică. Una din categoriile de probleme pe care M.U.C. este capabil să le rezolve este cea legată de jocul de șah. Nu există problemă de șah pe care această mașină să n-o poată rezolva. În timpul jocului sau la rezolvarea unei probleme de șah, M.U.C. analizează cîte o mie de variante pe secundă.

Unul din cei mai buni șahiști din lume, S. Rețevski a jucat nu de mult împotriva unui asemenea „adversar" — cea mai nouă mașină electronică de calculat de fabricație americană — și a trebuit să se mulțumească cu o remiză.

M.U.C. însă nu este numai un șahist de forță, talentul său este multilateral. M.U.C. scrie și versuri de dragoste — cîte 60 pe oră. M.U.C. nu este o mașină unică. În Franța funcționează o mașină electronică de calculat care a compus lucrări de betetistică și de muzică. Însă legile esteticii sînt mult mai complicate decît legile matematice și deocamdată nu pot fi programate operele literare.

Traducătorul automat

Mașina electronică rapidă de calculat (BESM) creată în Institutul de mecanică de precizie și tehnică calculatorie a Academiei de Științe a U.R.S.S. execută în medie 7—8.000 de operațiuni matematice într-o secundă. Cu alte cuvinte ea înlocuiește munca a zeci de mii de calculatori deschizînd posibilități nelimitate în fața institutelor de cercetări științifice, a birourilor de construcții, a organelor de proiectări. Mașina de calculat electronică a U.R.S.S. funcționează deja de aproximativ doi ani. Într-un timp relativ scurt cu ajutorul ei s-au rezolvat multe probleme din diferite domenii ale științei și tehnicii. Aceasta a permis o economie de sute de milioane de ruble pentru stat.

Mașina electronică de calculat rezolvă nu numai probleme matematice ci și probleme logice. Cu ajutorul ei se pot traduce texte științifice și tehnice dintr-o limbă în alta.

Mașina traduce din 20 de limbi — de la prima pînă la ultima literă a alfabetului — de la limba arabă pînă la limba japoneză, dispune cu un bagaj de cuvinte deocamdată limitat. Aceste experiențe arată posibilitățile de folosire a mașinilor de calculat într-un domeniu în care pînă în ultimul timp se credea că nu va putea fi folosită niciodată mecanizarea.

În numai cîteva ore, mașina electronică efectuează calcule pentru care ar fi necesară o viață întreagă.

Prevederea timpului

Cea mai grea sarcină a meteorologilor constă în prelucrarea zecilor și sutelor de mii de date primite de la toate observatoarele. Pentru aceasta sînt necesare milioane de calcule care necesită o armată întreagă de calculatori. Deseori datele lor erau aproximative, neîfind complete.

În S.U.A. a fost construită o mașină „NORK" pentru efectuarea calculelor necesare prevederii timpului. Pentru prevederea timpului local cu 24 de ore înainte, mașina are nevoie de 4—5 minute, iar în 24 de ore ea poate să calculeze timpul probabil pentru întreaga emisferă.

Unul din marii fizicieni din S.U.A., J. Neuman a declarat că „NORK" poate calcula în cîteva zile toate fluxurile și reflexurile oceanelor de pe întreg globul pămîntesc.

Se înțelege că între mașină fie ea cea mai perfecționată și creerul omului există o deosebire principială. Creerul omului s-a dezvoltat în procesul evoluției naturale în timp ce mașina a fost creată de om și lucrează pe baza programului pe care-l întocmește omul.

Totodată, perspectivele dezvoltării ulterioare a mașinilor electronice de calculat sînt foarte largi. Ele vor ușura tot mai mult munca fizică a omului, îi vor elibera de necesitatea efectuării unor operații logice care se pretează la automatizare. Tehnica mașinilor electronice de calculat în condițiile socialismului va face posibilă reducerea substanțială a zilei de muncă, va ajuta la crearea unei abundențe de bunuri materiale, va da posibilitatea creșterii nivelului cultural al poporului.

Aici – Pămîntul!

Astăzi Marte s-a apropiat de pămînt — la numai 57 milioane de km! Savanții n-au stabilit încă precis dacă există sau nu viață pe Marte. Dar cum o asemenea apropiere a lui Marte de pămînt se produce cam odată la 17 ani, nu putem risca. Căci dacă există pe Marte ființe omenești, cum putem noi trece astăzi atît de aproape pe lîngă ele, — la numai 57 milioane de km.! fără a marca apropierea noastră, fără a le trimite măcar un salut? Încercînd să atragem atenția lui Marte asupra noastră noi ne înoeplinim o nouă îndatorire de pămînteni, călători printre astre. Așa încît azi toate aparatele telegrafice, toate posturile de radio, toate semnalizatoarele ar trebui să transmită în eter: Atențiune Marte, Atențiune Marte! Aici Pămîntul! Aici Pămîntul! Și poate că n-ar fi rău dacă avioane cu reacție înălțate la altitudinea maximă (ar mai micșora distanța cu 10—12 km.!) ar întinde între ele o inscripție uriașă: Aici Pămîntul! Salut Marte!

Dar apropiindu-ne de Marte ar fi păcat să trecem și să ne pierdem din nou în neantul depărtării fără a arăta de ce am fost în stare din ziua în care am trecut de pragul nebuloasei pentru a-i atinge pe cei ai conștiinței. Astăzi aparate speciale de mărit ar trebui așezate în fața piramidelor, de pe marile muzee ale pămîntului ar trebui îndepărtate acoperișurile, copii uriașe după Rafael și Rembrandt ar trebui să acopere pustiurile. Pe platforme săpate adînc în piatra munților, geniali artiști ai pămîntului ar trebui să joace azi Romeo și Julietta, pe zăpada imaculată a nordului ar trebui să apară o ediție sui generis din „Război și Pace". Marile orchestre simfonice ale pămîntului, reunite, ar trebui să cînte Simfonia a IX-a de Beethoven, iar un actor cu voce de tunet ar trebui să trimită în univers tăria mlădioasă a versurilor lui Puşkin. Pe un ecran uriaș ar trebui să ruleze azi filme despre mulțimile încleștate în Marea Revoluție din Octombrie, despre Lenin, despre prima uzină electrică acționată de energie atomică, iar dungi groase albe ar trebui să marcheze perimetrul unei bune bucăți a globului: pămînturile sovietice de curînd desțelenite. Dacă există oameni pe Marte ei ar trebui să-i vadă astăzi pe Filatov operînd, pe Picasso pictînd, pe Ehrenburg scriind, pe Chaplin jucînd. Ei ar trebui să vadă frunțile încununate ale savanților și mîinile gingașe ale mamelor, ochii strălucitori și îndrăgostiților și fața asudată a țăranului, trupul oțelit al muncitorului și părul strîns cochet al tinerei fete. Ei ar trebui să audă vuietul ritmic al mașinilor și șuieratul vîntului peste stepă, sunetul sirenelor de vapor și urletul fiarei rănite de vînător, zgomotul valurilor care se sparg de țărm și cîntecul tîrziu al privighetorii, melopeea tristă a negrilor persecutați și primul gîngurit al copiilor. Fără toate acestea ei nu pot ști ce e pămîntul.

Se spune că și în soare sînt pete. Ele există deci cu atît mai mult pe pămînt. Arătîndu-le oamenilor din Marte — dacă există — tot ce avem mai bun, mai frumos, avem datoria să ascundem privirilor lor unele lucruri. Să nu le arătăm ultimele elucubrații ale picturii suprarealiste — ei ar putea crede că încă n-am depășit stadiul peșterii; să nu le arătăm pe Ku Klux Klanii care ucid noaptea pe negri — ei ar putea crede că abia am ieșit din caverne; să nu le arătăm pe judecătorii de la Karlsruhe — și ar putea crede că ne aflăm încă pe treapta sălbaticiei. Oameni din Marte — dacă există — nu trebuie să audă discursurile unor generali războinici — ei ar putea crede că încă n-am descoperit leacul împotriva isteriei; nu trebuie să audă sirenele exercițiilor de alarmă atomică din S.U.A. — ei ne-ar considera atunci de o inteligență extrem de redusă; la ei nu trebuie lăsat să pătrundă zgomotul manevrelor militare din Germania occidentală — ne-ar crede prea scurți de memorie. Dar viitoarea și zgomotul luptei să le lăsăm să ajungă pînă la Marte! Fără cortegiile lungi ale luptătorilor pentru pace, fără piețele pline de oameni cerînd interzicerea armei atomice, fără sălile fremătînd de indignare împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania, fără grevele din marile uzine ale Detroit-ului și Parisului, fără lupta Ciprului pentru libertate și a Egiptului pentru dreptate — orice imagine a pămîntului zilelor noastre este falsă. Așa cum este falsă fără cîntecul Chinei libere, fără rîsul lipsit de grijă al studenților din Moscova, fără orologiile sunînd ceasurile noii istorii în turnurile din Praga, fără freamătul copiilor care se întorc în București de pe malul mării sau din vîrful munților, fără urletul macaralelor de construcție din Varșovia...

Salutînd pe ipoteticii locuitori din Marte noi ne îndeplinim datoria de pămînteni. Citrei nu ne mai impresionează atît de mult ca altă-dată și dacă la 57 milioane de km. Marte ni se pare încă departe — să nu uităm că TU-104 zboară de pe acum cu aproape 1000 de km. pe oră și că se fac pregătiri pentru primul zbor interplanetar. Iar poate că în una din viitoarele treceri prin apropierea planetei Marte vom fi mai aproape de ea, vom putea să ne cunoaștem mai bine...

Căci visul nostru e să putem zbura odată în Marte. De ce? Ca să ne putem apoi din nou întoarce pe pămîntul nostru pe care-l iubim cu patimă și pe care nu l-am schimba cu nici o planetă din univers!

RADU TIULESCU

SPORT

Campionatele mondiale de volei

Campionatele mondiale de volei au continuat joi. În centrul atenției spectatorilor s-a situat întîlnirea feminină dintre echipele selecționate ale U.R.S.S. și R.P.R., neînvinse pînă în prezent. Întîlnirea a prilejuit o întrecere palpitantă de un rar dinamism. Echipa R.P.R. s-a comportat remarcabil în prima parte a meciului fiind la un pas de o mare victorie. Voleibalistele noastre au jucat cu multă energie reușind să cucerească primele două seturi cu 15—12 și 15—11. În continuare echipa sovietică s-a regăsit și datorită jocului strălucit prestat la fileu s-a impus cucerind 3 seturi la rînd (15—6; 15—12; 15—8) și în același timp victoria finală cu scorul de 3—2.

Iată alte rezultate înregistrate; feminin: R. Cehoslovacă—R. P. Chineză 3—0; R. P. Bulgaria—R. P. D. Coreeană 3—0; R. P. Polonă—S.U.A. 3—0; R. D. Germană—Olanda 3—1; masculin: Italia—Cuba 3—0; Brazilia — R. D. Germană 3—0.

*

Joi după amiază au continuat la Paris jocurile finale din cadrul campionatului mondial de volei. În cel mai interesant meci al zilei echipa masculină a R.P.R. a întîlnit echipa S.U.A. Disputa a fost deosebit de dîrză. Cîștigătorul n-a putut fi cunoscut decît după ultimul set care de altfel s-a terminat la scorul de 21—19. Rezultatul final R.P.R. — S.U.A. 3—2 (15-12, 10-15, 13-15, 15-8 21-19).

Tot ieri, echipa masculină a R. P. Polone a reușit să învingă echipa Ungariei cu 3—0 (15-11, 15-12, 15-10).

Campionatele republicane de tir

Campionatele republicane de tir au programat joi la poligonul Tunari proba de armă liberă calibru redus 3x40 focuri. La poziția „culcat" pe primul loc s-a clasat maestrul emerit al sportului Iosif Sîrbu (C.C.A.), care a realizat o excepțională performanță: 400 de puncte din 400 posibile. Cel mai bun rezultat la poziția „genunchi" a fost obținut de maestrul sportului H. Herșcovici (Dinamo) cu 394 puncte. Întrecerile poziției „picioare" din cadrul acestei probe se vor desfășura în cursul dimineții de astăzi.

A doua probă a zilei a fost cea de „cerb alergător". Primul loc a revenit lui Aurel Neagu (Progresul) cu 181 puncte.

(Agerpres)

R.P.R. a învins Belgia în cadrul Olimpiadei de șah

Miercuri seara s-au jucat partidele programate în turul 5 al Olimpiadei de șah. Echipa R.P.R. a întîlnit reprezentativa Belgiei, una din candidatele la primele locuri în seria IV-a. Șahiștii romîni au avut din nou o comportare foarte bună obținînd victoria cu rezultatul de 2½—1½. Ciocîltea a remizat cu O'Kelly, Ghițescu l-a învins pe Thibaut în timp ce partidele Troianescu—Dunkelblum și Soos — Limbos s-au terminat cu un rezultat de remiză.

În celelalte meciuri s-au înregistrat următoarele rezultate: Grupa I-a: U.R.S.S. — Norvegia 3—0 (1). R.P. Polonă — Saar 4—0, Elveția — Suedia, 2—1 (1), R.P. Bulgaria — Porto Rico 1—0 (3); Grupa II-a: Danemarca — R.P. Mongolă 4—0, R.P.F. Iugoslavia—Israel 1½—1½ (1) Olanda — Franța 3—1, Austria — Scoția 2—0 (2); Grupa III-a: India — Irlanda 3½—½, Anglia — Finlanda 3½—½, Argentina — R.F. Germană 2—1 (1) Islanda — Chile 1—1 (2). Grupa IV-a: R.D. Germană — R. Cehoslovacă 2—2, Columbia — Iran 1½—1½ (1). Filipine — Grecia 1—0 (3).

Pe scurt

● Complexul sportiv „Dante Gherman" din Capitală găzduiește începînd de astăzi finalele campionatului republican de natație (seniori). Întrecerile încep azi la ora 10 și vor continua după amiază de la ora 17.

● Echipa reprezentativă masculină de baschet a R.P.R. și-a continuat turneul în R. P. Chineză jucînd zilele trecute la Tientsin cu selecționata orașului. Baschetbaliștii romîni au repurtat victoria cu scorul de 89—71.

● Joi dimineața a părăsit Capitala șlecinul la Moscova echipa de tenis a R.P.R. care va evolua sîmbătă și duminică în capitala Uniunii Sovietice alături de cei mai valoroși jucători sovietici. Din totul jucătorilor romîni fac parte Gheorghe Viziru, Marin Viziru, Tudorel Bădin, Eva Stănescu, Irina Ponova, Julieta Namian și alții.

● Cu prilejul unei reuniuni cicliste desfășurată miercuri seara pe velodromul Vigorelli din Milano au fost stabilite 3 noi recorduri mondiale. În proba de 5 km. francezul Vitre a realizat timpul de 6'10"2/5 Un nou record mondial a realizat și italianul Faggin în proba de 1000 m cu plecare de pe loc, cu timpul de 1'09"1/5. Italianul Moretlini este noul recordman mondial în proba de 1000 m. lansat cu timpul de 1'03"3/5

Membrii delegației sindicatelor iugoslave au vizitat regiunea Ploești

La uzinele „1 Mai" Foto: P. COZIA

PLOEȘTI — Membrii delegației sindicatelor iugoslave în frunte cu Djuro Salaj, președintele C.C.S. din R.P.F. Iugoslavia, au făcut joi o vizită în regiunea Ploești. Oaspeții au vizitat uzinele constructoare de utilaj petrolifer „1 Mai" manifestînd un viu interes față de desfășurarea procesului de producție, elogiind utilajul petrolifer de înaltă tehnicitate fabricat în țara noastră.

Membrii delegației sindicatelor iugoslave au vizitat apoi spitalul și policlinica, cantina și clubul uzinelor, după care au avut o întîlnire cu activiști sindicali și muncitori fruntași ai uzinelor.

După ce a răspuns întrebărilor puse, Djuro Salaj a mulțumit pentru primirea călduroasă făcută și și-a exprimat convingerea că vizita delegației sindicatelor iugoslave va avea ca rezultat o mai bună cunoaștere reciprocă a celor două popoare, a căror prietenie a fost făurită de-a lungul veacurilor.

În cursul după amiezii, delegația sindicatelor iugoslave a vizitat muzeul Doftana și muzeul Peleș din Sinaia.

Solemnitatea înmînării unor decorații la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Joi la amiază, a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale, solemnitatea înmînării unor decorații.

Au fost de față tovarășii M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. prof. dr. C. I. Parhon, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Cu ocazia împlinirii vîrstei de 90 de ani și pentru îndelungata activitate didactică și științifică în domeniul științelor medicale, s-a conferit Ordinul Muncii clasa I-a profesorului dr. **Nicolae Gheorghiu.** Pentru îndelungata activitate pe tărîm literar cu prilejul împlinirii a 75 de ani, a fost conferit Ordinul Muncii clasa I-a, scriitorului **Nicolae Dunăreanu.** Pentru merite deosebite față de mișcarea muncitorească în trecut și după 23 August 1944, s-a conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa III-a tovarășului **Ion Podea.** Pentru merite deosebite în muncă s-a conferit Ordinul Muncii clasa II-a tovarășului **Barbu Gruia,** și Ordinul Muncii clasa III-a tovarășilor **Mihai Gafița** și **Margareta Galan.** Pentru merite deosebite în muncă, cu prilejul împlinirii a 10 ani de apariție a revistei „Utunk" a fost conferit Ordinul Muncii clasa III-a tovarășilor **Kiss Jenő** și **Markl Zoltan.** Pentru merite deosebite în executarea unor lucrări de proiectare, în decursul primului plan cincinal, s-a conferit Ordinul Muncii clasa III-a următorilor ingineri arhitecți și tehnicieni din cadrul Ministerului Construcțiilor: **Marcel Maller, Emilian Țițaru, Petre Vernescu, Ion Pisărașu, Gheorghe Roșianu.**

Tovarășul M. Mujic a felicitat călduros pe cei decorați. Totodată acad. prof. dr. C. I. Parhon a urat profesorului Nicolae Gheorghiu activitate rodnică în domeniul științifico-medical.

Din partea celor decorați, au luat cuvîntul prof. dr. Nicolae Gheorghiu și scriitorul Nicolae Dunăreanu.

(Agerpres)

Vizitele delegației militanților sindicali din Grecia

PLOEȘTI. — Delegația militanților sindicali din Grecia care se află în țara noastră la invitația C.C.S. a vizitat în dimineața zilei de joi Rafinăria nr. 1 din Ploești.

Vizitînd rafinăria, oaspeții s-au interesat îndeaproape de procesul de rafinare a țițeiului, de condițiile de muncă și de trai ale distilatorilor, au cercetat activitatea clubului, a dispensarului, creșei de copii, cabinetului tehnic.

La plecare, în numele membrilor delegației Dimitris Siratis, deputat în parlament a mulțumit pentru primirea făcută. D-sa a declarat printre altele: „Poporul romîn trebuie să fie fericit cu bogățiile pe care le posedă, bogății care sînt un bun al tuturor oamenilor muncii. Vă urez să realizați noi succese în munca dv., să fabricați tot mai multe produse pentru nevoile țării. Sîntem convinși că astfel de realizări nu se pot obține decît în condiții de pace. De aceea trebuie să facem totul pentru apărarea ei. Plecînd de aici, o să ne amintim cu plăcere de vizita făcută în orașul Ploești, de toți prietenii pe care i-am cunoscut".

În cursul aceleași zile oaspeții greci au vizitat Sinaia.

Ansamblul artistic chinez din Pekin la Sibiu

SIBIU (de la corespondentul nostru) — Ansamblul artistic chinez din Pekin care se află în turneu în țara noastră a prezentat în sala Independența din orașul Sibiu un spectacol extraordinar care s-a bucurat de un frumos succes.

Au fost prezentate fragmente din cele mai cunoscute creații ale genului de operă clasică chineză, cîntece și dansuri, etc. De asemenea artiștii chinezi au prezentat un scurt program de cîntece și dansuri populare romînești.

In viitoarea stagiune a Teatrului Național „I. L. Caragiale"

Stagiunea Teatrului Național „I. L. Caragiale" se redeschide în seara zilei de 16 septembrie cu „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale (sala Comedia) și „Platon Krecet" de Al. Korneiciuc (sala Studio). Pe prima noastră scenă „O scrisoare pierdută" va fi jucată cu aceeași distribuție și montare cu care a fost prezentată la Festivalul de artă dramatică de la Paris.

În zilele acestea, la Teatrul Național „I. L. Caragiale" vor intra în repetiție trei spectacole noi care se vor prezenta în premieră în prima parte a stagiunii. Este vorba de cunoscuta piesă a lui Mihail Sebastian „**Steaua fără nume**", în regia lui Sică Alexandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R., „**Omul cu mîrțoaga**" de G. Ciprian, în regia artistică a lui Al. Finți, maestru emerit al artei din R.P.R. și „**Năpasta**" de I. L. Caragiale în același timp vor continua repetițiile, care sînt într-un stadiu avansat, a pieselor „**Dușmanii**" de M. Gorki „**Regele petrece**" de Victor Hugo și „**Ziariștii**" de A. Mirodan.

Pe lîngă aceste piese au fost înscrise în repertoriul anului teatral 1957 o serie de piese ca de pildă „**Burghezul gentilom**" de Molière, „**Un dușman al poporului**" de Ibsen, „**Noaptea regilor**" de Shakespeare, „**Soldatul Svejk**" de Hasek Iosef, „**Moartea unui voiajor comercial**" de dramaturgul american Arthur Miller.

Plecarea delegației oamenilor de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană

Joi dimineața a părăsit țara delegația de oameni de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană care a participat la manifestările din cadrul Decadei literaturii și artei ucrainene. Delegația a fost compusă din academicianul Aleksandr Korneiciuk, scriitor, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., membru al C.C. al P.C.U.S, conducătorul delegației, K. F. Dankevici, compozitor, artist al poporului din U.R.S.S., președintele Uniunii Compozitorilor din R.S.S. Ucraineană, N. M. Ujvii, artistă a poporului din U.R.S.S., președinta Asociației teatrale din R.S.S. Ucraineană, N. K. Belogurov, redactor șef al ziarului „Pravda Ukraini" și M. N. Ivanițki, candidat în științe istorice, vicepreședinte al Asociației pentru legăturile culturale cu străinătatea din R.S.S. Ucraineană.

La plecarea de pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de numeroase personalități din viața publică.

Au fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V. F. Nikolaev, consilier și alți membri ai Ambasadei U.R.S.S.

Întreaga asistență a făcut o caldă manifestație de simpatie oaspeților, ovaționînd pentru prietenia indestructibilă dintre poporele romîn și ucrainean.

(Agerpres)

Spectacolele Ansamblului artistic indian

În ziua de 10 septembrie va sosi în Capitală un ansamblu artistic indian, format din dansatori și cîntăreți — maeștri ai artei indiene.

Ansamblul va da spectacole în sala „Patria" în zilele de 11 și 12 septembrie și la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. în ziua de 15 septembrie.

Programul spectacolelor este compus din cîntece și dansuri. Spectacolele încep la ora 20. Biletele se găsesc de vînzare la casa Teatrului Național din calea Victoriei nr. 42 și la casa cinematografului „Patria".

(Agerpres)

„Săptămîna pazei contra incendiilor"

În întreaga țară, la 13 septembrie se va sărbători „Ziua Pompierilor din R.P.R", prilej de trecere în revistă a realizărilor dobîndite în activitatea de pază contra incendiilor și de cinstire a memoriei eroicei roate de pompieri, care acum 108 ani, sub comanda căpitanului Zăgănescu, s-a acoperit de glorie în lupta contra cotropitorilor otomani.

În acest an, pe lîngă sărbătorirea zilei de „13 septembrie", între 10 și 16 septembrie va fi organizată o „săptămînă a pazei contra incendiilor" în scopul ridicării calității muncii de prevenire a incendiilor.

Cu acest prilej, în orașe și la sate se vor organiza expoziții pentru popularizarea în rîndul cetățenilor a regulilor de prevenire a incendiilor și a dezvoltării tehnicii de luptă contra incendiilor, concursuri și demonstrații ale celor mai bune formații de pază contra incendiilor, exerciții de stingere a incendiilor etc.

Tot cu acest prilej persoanele care s-au evidențiat în acțiuni de pază împotriva incendiilor li se vor decerna medalii „Paza contra incendiilor" și insigne „Fruntaș în paza contra incendiilor".

(Agerpres)

Interzicerea P. C. G. nu poate împiedica lupta pentru unificarea pașnică a Germaniei

Este ciudat să vezi în zilele noastre cît de scurtă este uneori memoria unor politicieni și să constați că se dă în unele locuri prioritate soluțiilor politice preconizate de unele capete înfierbîntate și nu celor pe care le dictează rațiunea limpede a lucrurilor. Doar nu este prima oară cînd se interzice un partid comunist și nici prima dată cînd interzicerea unui partid comunist și persecutarea lui nu duc la rezultatele scontate. Însă unor politicieni care din miopie nu văd în adîncul lucrurilor ci se orientează numai după fenomenele de suprafață ale vieții politice, interzicerea partidului comunist îi se pare un fel de „soluție, passe-partout", cea mai ușoară și cea mai comodă pentru înlăturarea — chipurile — a tuturor piedicilor ce le stau în calea atingerii țelurilor lor politice. Așa se întîmplă acum în Germania occidentală. Unele cercuri politice din R.F. Germană și-au închipuit că interzicînd Partidul Comunist din Germania toate barierele ce le stau în calea înfăptuirii țelurilor lor vor cădea deodată ca la un semn magic. Unii politicieni vest-germani se așteptau ca, trezindu-se a doua zi după pronunțarea sentinței de la Karlsruhe și privind pe fereastră, să vadă niște cozi imense în fața centrelor de recrutare pentru noua armată vest-germană și zeci de mii de germani manifestînd cu lozinci pe care să fie scris „Trăiască partidul creștin-democrat!" sau „Sîntem gata pentru un nou marș spre răsărit".

Ce cruntă deziluzie însă! Nimic din toate acestea nu s-au întîmplat. Dimpotrivă. E adevărat că manifestații au fost, dar la ele se strigau tot vechile lozinci „Nu vrem război", „Ohne uns" — „Fără noi". Singura lozincă nouă a fost: „Repuneți Partidul Comunist în drepturile sale!".

Ultima măsură a ridicat definitiv vălul și așa destul de transparent, cu care erau acoperite planurile cercurilor reacționare de la Bonn și în special acelea care privesc unificarea Germaniei. Acțiunile din ultimii ani întreprinse de aceste cercuri vădesc tendința de a zădărnici unificarea pașnică a Germaniei. Rațiunea acestei tendințe își găsește fundamentarea în interesele grupurilor monopoliste vest-germane și ale unor grupuri monopoliste străine care se află în legătură cu primele.

Aceste interese sînt în contradicție cu interesele marii mase de germani, iar contradicția se manifestă deosebit de puternic pe tărîm politic. Unificarea pașnică a Germaniei, prin alegerile libere care trebuiau să aibă loc cu acest prilej, ar fi dat posibilitatea maselor să-și spună în mod deschis cuvîntul și chiar să-și impună interesele. Or, tocmai aceasta și voiau să împiedice grupurile monopoliste. Pentru ele Germania unificată nu înseamnă o Germanie democrată și pașnică, în care puterea economică și politică a monopolurilor să fie limitată, ci o Germanie de care să dispună după bunul lor plac și numai în folosul lor. Cum aceste interese egoiste nu pot fi satisfăcute prin unificarea pașnică a Germaniei, grupurile monopoliste, cu ajutorul cercurilor politice de care sînt reprezentate, vor să aplice o altă soluție, monstruoasă prin urmările pe care le poate avea pentru poporul german și în același timp donquijotească prin lipsa totală a șanselor de reușită: unificarea Germaniei prin forță. De aici eforturile pe care cercurile guvernante de la Bonn le depun pentru remilitarizarea rapidă a Germaniei occidentale. Interzicerea Partidului Comunist este și ea una din măsurile care tind spre aceasta.

Se știe însă că unificarea pașnică a Germaniei se poate face numai prin alegeri libere la care să ia parte toate partidele din cele două Germanii reprezentînd interesele tuturor păturilor populației. Or, asemenea alegeri nu se pot face fără participarea Partidului Comunist din Germania, deoarece, altfel, clasa muncitoare, cea mai numeroasă pătură a țării, ar fi lipsită de posibilitatea de a-și spune cuvîntul prin reprezentantul intereselor ei. Se știe de asemenea că unificarea pașnică a țării se poate face numai pe bazele democrației. Or, interzicerea Partidului Comunist din Germania înseamnă orice, numai democrație nu.

Nimeni nu mai poate crede astăzi că omul de rînd din Germania occidentală să va lăsa mînat pe calea unei noi aventuri după ce a văzut dezastrul pe care l-a adus. Germaniei aventura hitleristă și este mult mai firesc, de altfel așa se și întîmplă, ca sentimentele sale patriotice să îmbrace forma unei împotriviri fățișe față de cercurile reacționare, care, preconizînd calea unificării prin forță, trădează de fapt interesele naționale ale germanilor. Nu este deci de mirare că împotrivirea populației vest-germane față de planurile cercurilor guvernante de la Bonn, a căpătat forme din ce în ce mai acute.

Cum își poate deci închipui cineva că prin interzicerea Partidului Comunist se poate pune capăt luptei pentru unificarea pașnică pe care o duc germanii conștienți din moment ce în victoria acestei lupte este vital interesat întregul popor german? Partidul Comunist este acea forță care organizează și conduce această luptă. Și așa este și firesc, din moment ce el este cel mai fidel reprezentant al intereselor poporului.

În lupta pentru unificarea pașnică a țării sale, poporul german știe că nu este singur, că alături de el se află întreaga opinie publică progresistă, toți oamenii care nu vor să admită repetarea aventurii hitleriste și care vor ca poporul german să-și ocupe locul meritat în rîndul popoarelor și să-și aducă contribuția sa la progresul omenirii. Cu toate că autoritățile vest-germane încearcă să prezinte interzicerea Partidului Comunist din Germania ca o problemă internă, prin consecințele pe care le poate avea asupra situației din Europa, sentința de la Karlsruhe reprezintă o amenințare pentru toate popoarele și în special pentru cele europene. Poporul nostru, care a cunoscut ocupația hitleristă și calamitățile provocate de războiul pornit de fasciști este și el direct amenințat de urmările pe care le-ar putea avea reînvierea fascismului în Germania occidentală și încercarea de a reanilica Germania prin forță. De aceea noi sîntem direct interesați, atît în virtutea sentimentelor de solidaritate față de clasa muncitoare germană, cît și în virtutea intereselor noastre vitale, ca poporul german să izbîndească în lupta pentru unificarea pașnică, pe baze democratice a țării sale.

EUGEN VLADIMIR

Vasul „LIBERTATEA" a ieșit în larg

(Urmare din pag. 1-a)

— Ai ghicit.
— Unde?
— La București. Urmez medicina. Spațiul mă obligă să relatez doar concluziile: E sucevean, fiul unor anonimi profesori de istorie care au ținut fiecare să-i dea numele preferat. Așa se face că tînărul se cheamă Traian Decebal Butnariu. Într-adevăr, de data aceasta am nimerit-o. Dacă nu în vine, măcar în nume ceva sînge albastru.

Tînărul nostru are un original obicei de călătorie. Plecat cu trei sute de lei într-o scurtă călătorie de studii și cunoaștere prin țară, de la Bicaz la Brăila și de la Galați la Constanța, își trimite lui însuși, pe adresa căminului studențesc din București scrisori cu salutări din fiecare escală.

— La București, după începerea cursurilor, voi primi toate plicurile și întreaga călătorie, cu toate amănuntele ei, îmi va reînvia în memorie...

Al treilea pasager ridicat pe punte, e o tînără profesoară de geografie și limbă rusă de la școala medie nr. 3 din București, care merge împreună cu soțul ei să-și petrecă ultimele zile ale concediului în Deltă. Unica relatare: în ajunul plecării, am văzut-o la telegraful central din Galați vorbind cu Bucureștiul și întrebînd cu o insistență mișcătoare cîți și cine anume din elevi ei au reușit la proaspetele examene de admitere în facultăți.

Mergem spre răsărit. Dincolo de Isaccea — raiul prisăcarilor — soarele aprinde într-un grandios incendiu tot stufărișul și întreglie păduri de salcie și plop care fac preludiul Deltei. Mai tîrziu, ridicat de trei sulițe pe cerul curat, globul incandescent se oglindește cochet în apa Dunării, alergînd înaintea provei sub săgeata arcașului indian. Goană iluzorie dublată de jocul catargului de provă care, neostenit, împletește în jurul astrului o umbră răsucită de tremurul undei despicate.

Și iată puntea plină. Oameni de toate vîrstele, din toate regiunile țării. Majoritatea orășeni. Unii merg în Deltă, la Sulina ori la Constanța cu treburi. Alții în concediu. Mulți fac o simplă călătorie de recreație pe care și-au plănuit-o și au așteptat-o îndelung. La Tulcea o dată cu cîțiva ingineri și tehnicieni forestieri, se îmbarcă 30 de pionieri romîni și tătari din Babadag. Asta e într-adevăr prea mult! Ciurda de piatrulați din precălița Dobroge — care cu toate că aveau mai bine de o duzină de sate botezate de tron cu numele tuturor pioților regali și a întregei galerii de augusti degenerați a rămas pînă sub ultimul Hohenzollern cea mai înapoiată regiune a țării — puna vîrf la toate! Închipuește-ți, numai într-un ceas, întregul yacht e în stăpînirea lor. Cravăți roșii la provă, în sala mașinilor prin luxoasele cabine, pe punțea de comandă, pretutindeni unde poate pătrunde ochiul curios al copilului și poate ajunge îndrăznețul dar firavul lui pas. E drept, pe mulți dintre ei îi pune în mare încurcătură vesela complicată și tacîmurile de argint care mai poartă încă semnul coroanei monarhice. Cabinele cu stucatură prețioasă, vopsite în verde pal, auriu și albastru, chiuvetele de porțelan chinezesc fin ca un obraz de fată, marmora policromă din sălile de baie îi stînjenește tăindu-le o clipă elanul. În schimb pe punte, deasupra vastei împărății de ape și stuf a Deltei, copiii din Babadag se simt ca la ei acasă.

Delta, acest rezultat al întîlnirii unor gigantice forțe primogene care nestăvilit continuă să creeze o lume, ne copleșește. Apele care au spălat Alpii, Tatra, Dinarii, Balcanii și Carpații aducînd cu ele pulberea unui drum ce taie în diagonală Europa, își depun aci mîlul în care s-au amestecat eroziunile aduse de 130 de rîuri ce au coborît spre bătrînul Dunubiu de pe pămîntul a opt țări. Suprema întîlnire a apei, mîlului și căldurilor toride din timpul verii, au creat aci vastele păduri de stuf spre care ochii culegători ai poporului gospodar s-au îndreptat ca spre o avuție de nepreținut. Se purcede la exploatarea în masă a stufului și lemnului Deltei, la crearea unei mari industrii de hîrtie și celuloză extrasă din stuf. Pe ostrovul Malluc, la mila 24, se văd adăstînd complicatele mașini care o dată cu venirea iernii vor porni la prima mare recoltare.

Copiii, virstnicii ba chiar matrozii din echipaj privesc în tăcere jungla de stuf în care trecătorul nu-și poate croi drum de uscat decît cu tăișul coasei. Plecați să viziteze urmele străvechiului Tomis, să-și plece frunțile în fața marelui exilat Ovidiu, poetul Romei Antice și să-i asculte „Tristele", pionierii din Babadag încearcă aici în mijlocul mării de stuf, o primă mare emoție. Cu toată familiaritatea peisajului de baltă, de la înălțimea punții „Libertății", Delta le apare în întreaga-i forță unind cer și pămînt într-o nemărginită întindere de smaragd.

Portul Sulina ni se înfățișează după ce canalul Sulinei drept ca un bulevard, a tăiat în diagonală pe zeci de kilometri Delta. Între pasageri se vorbește despre vechiul „Europolis", despre renașterea Sulinei. Cineva caută să identifice locuri din romanul lui Jean Bart:

— Uitați-vă... Colo, spre ieșirea în mare. Neagu a întîlnit-o pe Evantia... Dincolo, în șirul de prăvălii cu obloanele trase se află cafeneaua lui Stamati Maruli. Mai încolo, frizeria „antiseptico-americană" a lui Nicu Politicu... Colo lîngă palatul Comisiunii Europene mica negreață joacă tenis, dincolo în stînga, lîngă cheu a fost împușcat Nicola „Americanul"... Pe dreapta, în fund, pe cea de a patra stradă a Sulinei porecliță Sahara se află tavernele portului, lumea interlopă care alături de palatul Comisiei Europene făceau unica faimă a Sulinei...

De pe uscat, mahmur, pîrjolit pînă la temelii, ne privește palatul — reședința de tristă memorie a defunctei Comisiuni Europene. Stindardul trufaș a căzut. Sulina, poarta Dunării e în întregime românească. Chiar acestei porți trecută vreme de două veacuri de la un stăpîn la altul, se află acum în mîna poporului — adevăratul ei stăpîn.

Înainte, marea.

Vase de mare tonaj, nenumărate șiepuri trase de remorchere urcă spre fluviu ori coboară în mare. E suprema întîlnire a marelui fluviu cu nemărginirea mării, e locul „unde Dunărea își pierde numele și apa..." În scurta escală de la Sulina, Traian Butnariu studentul de la medicină, trimite lui Decebal Butnariu la București o nouă epistolă: „Salutări din locul unde Dunărea sărută marea..."

Un far, o guamandură care mugește izbită de talazuri și pragul dintre Dunăre și mare a fost trecut. După ce pilotul care ne-a scos în larg dă cîrma în mîna tînărului timonier al vasului, drumul pe vasta întindere a mării ne e deschis. Pescărușii ne primesc cu strigăte, dunga albastră, bolită, a mării contopită la orizont cu cerul, ne ademenește spre căile îndepărtate, de nave în vreme ce pe slăvile adînci se rostogolește un soare scăldat în aur topit prevestindu-ne calm și drum liniștit. Dar o stranie prezență ne-a ieșit în largul mării, ne răpește tuturor atenția. Sîntem pe mare dar încă pluim pe apele Dunării. Pe altarul de eliziva kilometri în care Dunărea se întîlnește cu marea, cele două forțe se mențin încă independente, neîndrăznind să se contopească. Apa Dunării, o dungă cafenie străpunge albastrul mării, pînă cînd, în urmă, Sulina cu poarta ei de ape dispare la orizont. Apoi copleșit de forța mării, bătrînul Dunubiu cedează, răsfirîndu-și suvoaiele dulci, calmii, pierzîndu-le în adîncurile de amestec sărat ale mării.

De aci, cot cu cot în duduitul constant al motoarelor, în legănarea unui vînt care odată cu îndepărtarea țărmului se întețește făcînd multor pasageri cunoștință cu răul de mare — opt ceasuri de alunecare pe marea care rîde, pe sub un apus în care crepusculul moare acoperit de sfîșiate giulgiuri de purpură, într-o înserare în care luceferii înfloresc de două ori, o dată pe cer, o dată în oglinda mării, ne apropiem de Constanța.

Mai întîi o zare de lumină, apoi undeva, în abisul întunecat un ochi de foc îmblînd, chemînd, vorbind apelor numai prin mișcarea mecanică și invariabilă a pleoapei sale.

— Farul!
— Se vede capul Midia!
— Constanța la tribord!

Iar farul îndepărtat parcă șoptește: „Eu sînt... Constanța... Eu sînt... Constanța..."

Înainte, spre dreapta, luminile s-au despărțit, s-au înmulțit. Pe apa adîncă, întunecată, tremură stele pierdute pe spații siderale, mici, apropiate, îndepărtate, roșii, verzi, albe... Navela din port. În spatele lor, ferestrele orașului — ochii pămîntului ospitalier. Far de după oraș, luna se înalță ca un enorm far, aprinș pentru orientarea navelor cerești.

Foarte încet, ne apropiem de chei.

— Mai înainte... așa... stop... — se aude vocea secundului.

— Mențiune la ancoră... Gata!

— Fundează!... Un urlet de lanțuri, un corp greu ce se prăbușește în apă...

— Ancora — simbolul speranței — a fost aruncată.

„Libertatea" a ajuns la destinație.

IOAN GRIGORESCU

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

In jurul problemei Canalului de Suez

Noua întrevedere între președintele Nasser și „comitetul celor cinci"

CAIRO 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 septembrie membrii „comitetului celor cinci" au avut o nouă întrevedere cu președintele Republicii Egipt, Gamal Abdel Nasser. Din partea egipteană au participat de asemenea Fawzi, ministrul Afacerilor Externe, Ali Sabri, șeful cancelariei președinției republicii.

Un purtător de cuvînt al guvernului egiptean a comunicat că în cadrul întrevederilor care au avut loc, ambele părți și-au expus punctele de vedere.

Răspunzînd la întrebările unor corespondenți, Menzies a declarat că data următoarei întrevederi între „comitetul celor cinci" și președintele Nasser nu a fost încă fixată.

Un reprezentant al comitetului a anunțat că se crede că misiunea „celor cinci" la Cairo se va încheia la sfîrșitul acestei săptămîni. După aceea președintele comitetului Menzies va raporta despre rezultatul misiunii sale ministrului englez al Afacerilor Externe, Selwyn Lloyd.

CAIRO 6 (Agerpres). — Potrivit agenției France Presse la 6 septembrie la Cairo nu a avut loc nici o întîlnire între președintele Nasser și „comitetul celor cinci". Surse din apropierea comitetului au declarat că la 7 septembrie va avea loc o întrunire a „comitetului celor cinci" care va propune probabil președintelui Nasser o nouă întîlnire în cursul zilei de simbătă.

S.U.A. vor să reediteze în Egipt istoria petrolului iranian

CAIRO 6 (Agerpres). — Activitatea de culise desfășurată de subsecretarul de stat al S.U.A. Loy Henderson, reprezentantul american în „comitetul celor cinci" care poartă actualmente convorbiri la Cairo cu guvernul egiptean, constituie obiectul a numeroase comentarii în presa occidentală. Concludent este mai ales faptul că reprezentantul american încearcă ca la adăpostul găsirii unei formule de „compromis" să promoveze un nou plan în problema Canalului de Suez. Fără să se îndepărteze prea mult de „planul Dulles" privind internaționalizarea Canalului de Suez, Henderson urmărește ca în noul organism ce va fi creat pentru administrarea Canalului, capitalul american să aibă preponderența. Cu alte cuvinte, locul vechii companii a Canalului de Suez în care predomina capitalul anglo-francez să fie ocupat de o nouă societate în care monopolurile americane ar urma să dețină pachetul cel mai mare de acțiuni. Corespondentul agenției United Press precizează în legătură cu aceasta că Henderson a început să facă reclamă planurilor de așa zisă „ajutorare" a Egiptului de către Statele Unite. Corespondenții agențiilor de presă americane și ziarele americane vorbesc chiar de eventualitatea unor noi propuneri de finanțare din partea Statelor Unite a barajului de la Assuan.

Henderson urmărește, potrivit presei americane, să impună Egiptului formula care a fost impusă Iranului după naționalizarea societăților petrolifere britanice de către fostul guvern Mosadik. Se știe că după răsturnarea guvernului Mosadik la 19 august 1953, și ca urmare a activității de culise desfășurate de Henderson, pe atunci ambasador al S.U.A. la Teheran — actul naționalizării petrolului iranian a fost anulat și s-a creat un Consorțiu internațional de exploatare a petrolului din Iran. În acest Consorțiu, monopolurile petrolifere americane, care pînă atunci participaseră în mică măsură la exploatarea bogatelor resurse de petrol ale Iranului, au obținut o participare egală cu cea a societăților de petrol britanice care dețineau în trecut controlul aproape exclusiv asupra petrolului iranian.

În prezent, observatorii occidentali presupun că deoarece „planul Dulles" a fost respins de către Egipt diplomația americană va încerca prin intermediul lui Henderson să aplice în cazul Canalului de Suez aceeași formulă ca în cazul petrolului iranian. Reține astfel atenția părerea agenției United Press care, referindu-se la întîlnirea dintre președintele Nasser și ministrul de Externe al Iranului, Ardalan, relatează că acesta i-a arătat președintelui Nasser că „în prezent un Consorțiu internațional dirijează industria petroliferă iraniană și în același mod ar trebui creat și oficiul internațional pe care comitetul celor cinci dorește să-l înființeze pentru a conduce Canalul".

Presa britanică și franceză care urmărește îndeaproape evoluția în problema Canalului de Suez își manifestă fățiș nemulțumirea provocată de manevrele reprezentantului S.U.A., Henderson. Sub semnătura corespondentului său de la New York, ziarul britanic „Daily Express" afirmă că guvernul englez este îngrijorat de activitatea lui Loy Henderson. În același spirit scrie și editorialistul ziarului francez „Figaro" care, după ce remarcă că în frontul occidental există divergențe, subliniază că „Statele Unite nu pot să-și facă iluzii în ce privește posibilitatea unei retrageri franco-britanice".

La Paris a început sesiunea Consiliului NATO...

PARIS 6 (Agerpres). — La 5 septembrie a început la Paris sesiunea Consiliului blocului nord-atlantic (N.A.T.O.). După cum anunță presa pariziană, sesiunea este consacrată problemei Canalului de Suez. Ziarul „Le Monde" apreciază această sesiune drept „una dintre cele mai oportune", referindu-se probabil la faptul că ea coincide cu vizita comitetului condus de Menzies la Cairo și fiind de aceea considerată de către anumite cercuri ca un mijloc de presiune asupra Egiptului.

Se anunță că au sosit la Paris pentru a participa la sesiune ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Canadei, Pearson, ministrul Afacerilor Externe al Belgiei, Spaak, și secretarul de stat al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane, Hallstein.

...dar nu se pomenește nimic despre „solidaritatea occidentală"

PARIS 6 (Agerpres). — După cum subliniază presa franceză, discuțiile asupra problemei Suezului în ședința din 5 septembrie a Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord (NATO) se desfășoară „în secret absolut".

Ziarele relatează doar că ministrul englez al Afacerilor Externe, Lloyd a informat pe membrii Consiliului asupra Conferinței de la Londra în problema Canalului de Suez, precum și asupra întîlnirii de la Cairo a „comitetului celor cinci" cu președintele Nasser. După cum se poate deduce din relatările presei, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Christian Pineau a încercat „să motiveze" măsurile militare luate de Anglia și Franța în scopul de a exercita presiuni asupra Egiptului și a susținut că aceste măsuri ar avea caracterul unor „măsuri de precauție".

Cercurile ziare de dreapta susțin că membrii Consiliului NATO au sprijinit în principiu așa zisul „plan Dulles" care, după cum se știe, prevede restabilirea dominației străine asupra Canalului de Suez. Totodată ziarele subliniază că de data aceasta Consiliul nu a dat publicității nici o declarație sau comunicat în care să se confirme „solidaritatea occidentală".

Pregătirile militare din Cipru au consecințe nefaste...

LONDRA 6 (Agerpres) — Agențiile de presă occidentale relatează despre intensificarea operațiilor polițienești și a măsurilor „de pază" adoptate în insula Cipru cu prilejul debarcării primelor unități militare franceze care urmează să staționeze în Cipru. Portul Famagusta unde au sosit primele vase de transport francez, a fost înconjurat de polițiști.

Pe lîngă aceasta, la 5 septembrie, poliția britanică l-a arestat pe secretarul general al Consiliului Etnarhic — organul de conducere al bisericii ortodoxe cipriote.

★

LONDRA 6 (Agerpres). — Săptămînalul britanic „Tribune" relatează despre noi măsuri represive adoptate de autoritățile militare engleze în insula Cipru.

„Autoritățile britanice de ocupație din Cipru — scrie revista — au luat măsuri pentru a închide multe din școlile grecești de pe insulă. Din cele 29 de școli secundare de pe teritoriul Ciprului, patru vor rămîne închise, potrivit ordinelor guvernatorului. În același timp — arată „Tribune" — dintre școlile primare, unde învață copii între 6 și 12 ani, nu mai puțin de 270 au fost închise în cursul anului școlar trecut, din cauză că elevii au arborat steagul grecesc".

...și stîrnesc proteste

CAIRO 6 (Agerpres). — În diferite capitale ale țărilor arabe sînt tot mai mult dezaprobate măsurile guvernului francez care aduce noi trupe în Cipru.

La Damasc purtătorul de cuvînt al guvernului sirian a declarat corespondenților de presă că ministrul de Externe al Siriei, Salah Bitar, l-a primit pe ambasadorul Franței Clarac, pentru a-și exprima „profunda neliniște" în legătură cu debarcările de unități franceze în Cipru.

Agenția United Press anunță din capitala Libiei, Tripoli, că guvernul libian a protestat împotriva concentrării de trupe franceze în Cipru. Primul ministru al Libiei, Ben Halim, a primit pe reprezentantul diplomatic al Franței la Tripoli spre a exprima „profunda îngrijorare" provocată în Libia de recentele concentrări de trupe franceze în insula Cipru. Guvernul Libiei a cerut consulului francez la Fezzan să părăsească țara, fiind considerat „persona non grata".

Agenția Reuter anunță că reprezentantul permanent al Iordaniei la O.N.U. și ambasadorul Iordaniei în S.U.A., Rifai, s-a pronunțat la 5 septembrie, la Amman, împotriva concentrării de trupe franceze în insula Cipru. Rifai a declarat că măsurile războinice întreprinse în regiunea Mării Mediterane iau „forma unei amenințări nejustificate, care contravine procedurilor diplomatice și normelor internaționale ce trebuie respectate la reglementarea litigiilor dintre țări".

★

BEIRUT 6 (Agerpres). — După cum transmite postul de radio Beirut, Nuri Said, primul ministru al Irakului, a invitat pe ambasadorul englez la Bagdad și i-a declarat că guvernul irakian cere să se pună capăt concentrării de trupe engleze pe insula Cipru. Nuri Said, a atras atenția ambasadorului englez asupra necesității rezolvării pașnice a problemei Canalului de Suez.

Piloți din diferite țări se oferă să lucreze la Canalul de Suez

CAIRO 6 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele egiptene anunță că apelul guvernului egiptean adresat piloților străini în care li se propune să se angajeze să lucreze la Canalul de Suez găsește un ecou favorabil în multe țări.

Presa publică declarația ambasadorului egiptean la Moscova, Mohammed Avad El-Kuni, în care se arată că un mare număr de piloți sovietici și-au exprimat dorința de a lucra în Canalul de Suez.

Presa anunță de asemenea că un grup de piloți din Republica Democrată Germană, Japonia, Germania occidentală și alte țări au prezentat oferte pentru a fi angajați.

După cum comunică agenția China Nouă, pînă la 5 septembrie, 29 de piloți din Șanhai și-au exprimat dorința de a lucra la Canalul de Suez.

Congresul sindicatelor britanice a votat o rezoluție în favoarea reglementării pașnice a problemei Suezului

BRIGHTON 6 (Agerpres). — În ședința din 6 septembrie a celui de al 88-lea congres al sindicatelor britanice, a fost adoptată în unanimitate o rezoluție extraordinară în care se cere reglementarea pașnică a problemei Canalului de Suez. În această rezoluție prezentată congresului de Consiliul General al congresului sindicatelor britanice, se subliniază importanța acestei căi maritime pentru un mare număr de țări și se exprimă speranța că tratativele care se duc cu guvernul egiptean în această problemă „vor duce la o reglementare grabnică și satisfăcătoare". „Dacă însă aceste tratative vor eșua, se subliniază în rezoluție, nu trebuie să se recurgă la folosirea forței..." În rezoluție se propune ca în acest caz problema Canalului de Suez să fie transmisă spre examinare O.N.U.

Delegații la congres au adoptat de asemenea un amendament la rezoluție care sprijină cererea fracțiunii parlamentare a partidului laburist cu privire la convocarea imediată a parlamentului în vederea examinării problemei Canalului de Suez.

Trebuie menționat faptul că prezentînd această rezoluție, Geddes, vicepreședintele al Consiliului General al congresului sindicatelor britanice, a încercat să conteste dreptul guvernului egiptean de a administra Canalul de Suez. Cînd însă Geddes a mers pînă acolo încît a pretins că clasa muncitoare din Anglia ar sprijini „planul celor 18 țări", (adică planul puterilor occidentale, care prevede trecerea Canalului de Suez în mîini străine — n.r.), delegații la congres au întrerupt discursul lui cu puternice exclamații: „Nu!". Discursul lui Geddes a fost în repetate rînduri întrerupt de exclamațiile de indignare ale delegaților atît timp cît el a încercat să-și justifice afirmațiile.

În sală au izbucnit aplauze atunci cînd Geddes a spus: „Dorim rezolvarea pașnică a acestei probleme, și nu vom consimți ca această criză să fie folosită pentru încercări de a împinge țara noastră într-un război inutil. Din punctul nostru de vedere, nu s-a petrecut nimic care să justifice un război sau măcar discuții despre război".

Delegații care au luat cuvîntul în cadrul dezbaterilor au criticat unele prevederi ale rezoluției și unele părți ale discursului lui Geddes, subliniind însă că vor sprijini rezoluția întrucît în fond ea cere reglementarea pașnică a problemei Canalului de Suez.

S-a hotărît convocarea parlamentului britanic

LONDRA 6 (Agerpres). — La 6 septembrie după ședința guvernului englez, s-a anunțat că „cabinetul a hotărît să ceară președinților Camerei lorzilor și Camerei Comunelor să convoace parlamentul miercuri, 12 septembrie".

După cum se știe parlamentul englez urma să fie în vacanță pînă la 23 octombrie. Convocarea parlamentului înainte de data fixată a fost determinată de necesitatea de a se lua în discuție problema Canalului de Suez și cea a Ciprului.

Sesiunea Federației Mondiale a Asociațiilor pentru Națiunile Unite

• Cuvîntarea delegatului R.P.R. • Primirea în Federație a Asociației Naționale a U.R.S.S.

GENEVA 6 (Corespondență specială Agerpres). — Cu ocazia celei de a 11-a sesiuni a Federației Mondiale a Asociațiilor pentru Națiunile Unite care și-a început lucrările la Geneva la 2 septembrie, au avut loc o serie de adunări festive pentru sărbătorirea a 10 ani de la înființarea Federației. Cu acest prilej, printre personalitățile invitate să ia cuvîntul a fost și delegatul R.P.R., Mihail Ralea, care a vorbit la 4 septembrie despre „colaborarea internațională și progresul economic și social".

În cursul cuvîntării sale, delegatul R.P.R. a subliniat interdependența crescîndă a economiilor diferitelor țări și a arătat importanța colaborării economice pentru dezvoltarea economică și socială a tuturor țărilor și în special a țărilor slab dezvoltate. El a vorbit de asemenea despre posibilitățile de intensificare a relațiilor comerciale dintre est și vest, succesele realizate de R.P.R și importanța pe care o are activitatea O.N.U. pentru înlăturarea barierelor ce mai stau în calea unor schimburi comerciale normale. În concluzie, Mihail Ralea a preconizat înființarea unei agenții specializate a O.N.U. pentru comerțul internațional și convocarea sub egida O.N.U. a unei conferințe internaționale asupra comerțului.

Conferința delegatului R.P.R. a fost ascultată cu atenție și s-a bucurat de un deosebit succes.

În ședința de lucru a Adunării plenare din după amiaza zilei de 5 septembrie, a luat cuvîntul B. Berceanu, secretarul Asociației pentru Națiunile Unite din R.P.R., care a prezentat propuneri pentru activitatea Federației.

În după amiaza aceleiași zile, din inițiativa delegațiilor belgiană și română, a avut loc o întîlnire amicală a delegațiilor europene, iar seara delegația română a oferit o recepție delegațiilor din Africa și Asia.

★

GENEVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: — La 5 septembrie, cea de a 11-a sesiune a Federației mondiale a asociațiilor pentru sprijinirea O.N.U. a votat pentru primirea în Federație a 8 Asociației naționale a U.R.S.S. Delegații la sesiune au întîmpinat cu aplauze rezultatul votului. După aceea, acad. A. M. Pankratova, președintele Asociației sovietice pentru sprijinirea O.N.U., a ținut o scurtă cuvîntare.

Pentru restabilirea unității mișcării socialiste italiene

Declarațiile lui Pietro Nenni

ROMA 6 (Agerpres). — În ultimele zile, ziarele italiene au anunțat că la Pralognan au avut loc întrevederi între secretarul partidului socialist italian Pietro Nenni, și secretarul partidului social democrat, Saragat, în problema restabilirii unității mișcării socialiste italiene.

În legătură cu aceasta, răspunzînd comentariilor făcute de unele ziare de dreapta italiene și din alte țări occidentale, Pietro Nenni a făcut o declarație ziarului „Avanti", subliniind printre altele: „Titlurile și tonul cu care anumite ziare italiene și franceze au comentat întrevederile de la Pralognan scot în evidență încercările de a prezenta problema unității socialiste într-o lumină favorabilă cercurilor de dreapta. Cei care cunosc însă lupta socialiștilor italieni știu că nu e cîtuși de puțin vorba de aceasta. De multe luni, noi am studiat problema unității socialiste în termeni concreți și ținînd seama de toate posibilitățile de destășurare. Aceste posibilități cuprind atît apropierea între socialiști și social-democrați în luptele de fiecare zi, cît și stabilirea unei platforme politice comune pentru alegerile din 1958 și realizarea unității propriu-zise. Noi nu vrem să ne lăsăm să cădem pradă, direct sau indirect, majorității partidelor de centru — spune în continuare Pietro Nenni. Este, cred, inutil să adaug că noi nu renunțăm la niciunul din obiectivele noastre. Ceea ce am cîștigat în direcția unei politici de unitate rămîne cîștigat, nimic nu lasă să se prevadă că raporturile noastre cu tovarășii noștri comuniști sau raporturile noastre cu stînga laică și catolică ar fi afectate de realizarea unității socialiste sau de inițiativele în cadrul politicii de unitate. Cred dimpotrivă că contrariul este adevărat. În orice caz, noi ne ghidăm după interesul muncitorilor".

„Aceste declarații ale lui Nenni — relatează corespondentul din Roma al ziarului francez „L'Humanite" — au fost primite în mod favorabil de cercurile republicane și radicale care consideră perspectiva realizării unității socialiste ca un element important pentru cauza unității stîngii laice și democrate".

Într-un comentariu consacrat acestei probleme, ziarul „Unita" subliniază că întrevederea care a avut loc între liderul socialist și fruntașul social-democrat scoate în evidență eșecul politicii cercurilor de dreapta. „Noi comuniștii, care am fost întotdeauna inițiatorii unei astfel de politici de unitate — scrie „Unita" — știm că pentru a vindeca relele sciziunii anti-democrate este nevoie de o îndelungată și dificilă muncă. O politică de unitate nu poate fi judecată decît după conținutul său și pentru a fi cu adevărat o politică de unitate, ea trebuie să fie cunoscută de muncitori, țărani, funcționari și să corespundă intereselor lor. Tot ceea ce răspunde cererilor unei politici de unitate și mișcării de masă din întreaga țară ne găsește pe noi, comuniștii, alături, nu numai ca spectatori ci și ca participanți. Sîntem alături de socialiști, alături de toți muncitorii, chiar și de cei social-democrați care doresc unitatea, alături de toți cei care doresc unitatea și luptă pentru ea, în scopul de a deveni mai puternici în lupta împotriva cercurilor patronale, împotriva reacțiunii, în lupta pentru dreptul la muncă, libertate și pace".

Sentința de la Karlsruhe

PRIMUL

(Desen de LEO HAAS din ziarul „Neues Deutschland")

Baloanele cu manifeste lansate din R. F. G. au provocat o catastrofă aeriană în R. P. Polonă

VARȘOVIA 6 (Agerpres). — După cum transmite agenția P.A.P., la 6 septembrie, ziarele poloneze au publicat declarația guvernului R.P. Polone în care se arată că din primele zile ale lunii august, campania lansării de baloane cu manifeste ale postului de radio „Europa Liberă" de pe teritoriul R.F.G. în spațiul aerian al Poloniei s-a intensificat simțitor.

Ca urmare la 3 august a.c. a avut loc o catastrofă aeriană. Un avion școală de vînătoare cu reacție s-a ciocnit cu un balon aerian și s-a prăbușit. Căpitanul Roman Lachcik și sublocotenentul Józef Raze și-au pierdut viața. Numărul crescînd de baloane care zboară deasupra teritoriului polonez a făcut ca, începînd din 4 august să se suspende zborurile deasupra anumitor regiuni ale R. P. Polone.

Protestînd împotriva acestei violări a normelor internaționale declarația subliniază că guvernele S.U.A. și R.F.G. sînt răspunzătoare pentru aceste acțiuni nelegale.

Conferința experților militari ai SEATO — tentativă de intimidare a popoarelor asiatice

MANILA 6 (Agerpres). — La Baguio în Filipine are loc conferința experților militari ai S.U.A., Australiei, Noii Zeelande, Angliei, Franței, Filipinelor, Tailandei și Pakistanului — cele opt țări care fac parte din Organizația S.E.A.T.O. Agențiile de presă americane au făcut o largă reclamă acestei conferințe, calificînd-o drept „cea mai mare reuniune a blocului S.E.A.T.O". Pe ordinea de zi a conferinței figurează: Combaterea „infiltrării comuniste", adică reprimarea mișcărilor de eliberare națională a popoarelor și întărirea dispozitivului militar în Asia de sud-est și Pacific. Relatările agențiilor de presă asupra lucrărilor de pînă acum a conferinței de la Baguio arată că în centrul discuțiilor se află planurile agresive ale acestei „alianțe". Agenția Associated Press a anunțat la 6 septembrie că S.E.A.T.O. „intenționează în mod serios" să extindă „protecția" sa asupra Federației statelor malaeze. În cei doi ani de existență S.E.A.T.O., a „oferit" și altor țări — Laosului, Cambodgiei, Vietnamului de sud, Malayei etc., — „protecția" sa. Pînă acum cu excepția guvernului Ngo Dinh Diem din Vietnamul de sud, care este înfeudat americanilor, nici un alt guvern nu a acceptat această ofertă „mărinimoasă". Deoarece este de așteptat ca și de data aceasta oferta de „protecție" să fie întîmpinată cu toată atîta răceală ca și cele precedente, la Baguio se încearcă intimidarea țărilor asiatice, făcîndu-se o mare reclamă potențialului militar al acestei organizații.

Scurte știri externe

SESIUNEA SEIMULUI R. P. POLONE

VARȘOVIA — P.A.P.: La 5 septembrie s-a deschis la Varșovia a noua sesiune a Seimului Republicii Populare Polone.

Pe ordinea de zi a sesiunii se află comunicarea făcută de președintele Consiliului de Miniștri J. Cyrankiewicz, cu privire la activitatea guvernului în domeniul problemelor actuale ale economiei naționale; raportul comisiei Afacerilor Externe a Seimului referitor la Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la dezarmare adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii; discutarea unor proiecte de legi; aprobarea hotărîrilor Consiliului de stat cu privire la modificările făcute în componența Consiliului de Miniștri; confirmarea decretelor Consiliului de stat; crearea unei comisii pentru examinarea problemei modificării regulamentului alegerilor pentru Seim și în vederea elaborării unei legi prevăzînd condițiile de retragere a mandatelor deputaților.

CEYLONUL VA DEPUNE EFORTURI PENTRU ADMITEREA R. P. CHINEZE LA O. N. U.

NEW YORK — TASS: Corespondenții agențiilor de presă americane transmit din Colombo că S. Bandaranaike, primul ministru al Ceylonului a declarat la 5 septembrie că „Ceylonul va face tot posibilul" pentru ca Republica Populară Chineză să fie reprezentată în Organizația Națiunilor Unite. Bandaranaike a spus că el personal va depune în acest scop toate eforturile, atunci cînd va lua parte, în luna noiembrie, la sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

IMPRUMUT INTERN PENTRU ACOPERIREA CHELTUIELILOR MILITARE ALE FRANȚEI

PARIS — France Presse: La 4 septembrie președintele Consiliului de Miniștri, Guy Mollet, a comunicat hotărîrea guvernului de a lansa un împrumut intern în sumă de 150 de miliarde de franci „destinat pentru acoperirea cheltuielilor extraordinare în Algeria".

Majoritatea ziarelor de dreapta aprobă lansarea noului împrumut. Totuși influentul ziar burghez „Le Monde" consideră că împrumutul va constitui o povară pentru bugetul țării.

Presa democratică scrie că în loc de a pune capăt operațiunilor militare în Algeria și de a lichida astfel urîtele cheltuieli, guvernul lansează un nou împrumut pentru acoperirea „cheltuielilor extraordinare", prin urmare pentru continuarea războiului. Ziarul „Libération" subliniază că acest împrumut lansat în interesul marilor fabricanți va aduce prejudicii finanțelor statului.

INFORMAȚII

Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și Institutul de neurologie „I. P. Pavlov" au oferit joi la Casa oamenilor de știință din Capitală un cocktail în cinstea doctorului Mac Donald Critchley, profesor la Universitatea din Londra, membru al Academiei Naționale din Paris, președintele secției britanice a ligii internaționale contra epilepsiei.

★

Joi dimineața au părăsit Capitala plecînd spre Portugalia, acad. Raluca Ripan, prof. C. Drăgulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., loctitor al ministrului Învățămîntului și prof. C. Macarovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., pentru a participa la Congresul internațional de chimie pură și aplicată ce va avea loc între 9 și 16 septembrie la Lisabona.

★

La invitația făcută de către Comitetul pentru Comerțul Exterior al R.P.F. Iugoslavia tov. Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior, a plecat joi dimineața cu avionul spre Belgrad, pentru a participa la deschiderea oficială a Tîrgului internațional de mostre de la Zagreb.

Joi au plecat spre Belgia, pentru a participa la bienala de poezie ce va avea loc între 7 și 16 septembrie în localitatea Knokke, poeții Eugen Jebeleanu și Demostene Botez, precum și pictorița Florica Cordescu-Jebeleanu.

★

Joi după amiază la sediul Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. d-na Ceza Nabaraouy, vicepreședintă a F.D.I.F. membră în Consiliul Mondial al Păcii care ne vizitează țara, s-a întîlnit cu Stela Enescu președinta C.F.D.R., Ana Lungu, secretară a C.F.D.R., Sanda Ranghet, secretară a Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., și alte conducătoare ale mișcării de femei din țara noastră.

Abonați-vă la ziarele și revistele sovietice pe anul 1957.

Abonamentele le puteți face prin organele difuzării presei, difuzorii voluntari din întreprinderi, instituții și de la sate, precum și prin toate oficiile poștale sau factorii poștali.

SPECTACOLE

TEATRE: *Național „I. L. Caragiale"* (Teatrul de vară „I. V. Stalin") 19,30: Doamna nevăzută; *Muncitoresc C.F.R.* 20,30: Jocul dragostei și al întîmplării; *Tineretului* (grădina de vară „Filimon Sîrbu"): Mult zgomot pentru nimic; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (Calea Victoriei 174), 20: O seară la estradă; *Teatrul de Varietăți* 20,30: Sofia — București; *Teatrul Evreesc de Stat* (grădina de vară din str. Mircea Vodă 5) 20: Hai să rîdem! *Teatrul de vară „23 August"*: Spectacol dat de ansamblul artistic D.G.S.M.; *Teatrul de vară Tăndărică* (Ansamblul Ioszefini) 20,30: Sacul cu iluzii.

CINEMATOGRAFE: *Patria, București, Miorița*: Othello; *Magheru, Elena Pavel, 1 Mai*: Unde nu zboară vulturii; *Republica* (cinemascop): Tosca. Completare „39 minute sub apa mării"; *Unirea*, Mamaia: *V. Alecsandri, I. C. Frimu, Filimon Sîrbu, Gh. Doja, Al. Sahia, Libertății*: Micul lustragiu; *Înfrățirea între popoare, M. Eminescu*: Voci de primăvară; *Maxim Gorki*: Kati și nisicuța; *Aventurile unui eroltor*: *Timpuri Noi*: Metroul din Leningrad; *Madona Sixtină*: Trandafirii Bulgariei; *Paradisul potîrnichilor*: Profesorul Filutek în parc; *Cultural*: Muzică și dragoste; *Victoria*: Roșu și Negru (seria I-a); *Lumina, Vasile Roaită*: Roșu și Negru (seria II-a); *Central*: Brigada de tancheți; *Doina*: Amanții din Toledo; *Tineretului*: Tata, mama, bona al... eu; *Al. Popov*: Necunoscuta din taxi; *8 Martie, Munca*: Iartă-mă; *Grivița*: Contele de Monte Cristo (seria II-a); *C. David*: Dracoste pierdută; *T. Vladimirescu*: Ali-Baba și cei 40 de hoți; Completare: N. Grigorescu; *Arta*: Giuseppe Verdi; *Carpați*: Vagabondul (seria II-a); *Moșilor*: Carola Lamberti; *23 August*: Un pahar cu bere; *Donca Simo*: La revedere, domnule Grock; *Ilie Pintilie*: Alarmă în munți; *Popular*: Fata mexicană; *Volga*: Infidelele; *8 Mai*: Fum în pădure și Maestrul baletului gruzin; *G. Coșbuc*: Hamlet; *N. Bălcescu*: Ganea; *Olga Bancic*: Stăr fără voie; *Aurel Vlaicu*: Chibrele dragostei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

• În urma tratativelor purtate la Moscova de ministrul Învățămîntului al Belgiei, L. Collard, și ministrul Culturii al U.R.S.S., N. A. Mihailov, a fost elaborat textul acordului cu privire la colaborarea culturală între U.R.S.S. și Belgia (Agerpres).

• În R. P. Ungară s-a hotărît editarea unei enciclopedii în 24 de volume, care va conține 100.000—120.000 de probleme și 10.000—15.000 ilustrații. Primul volum al enciclopediei va apărea în anul 1959, iar ultimul în anul 1966 (MTI).

• Președintele Republicii India, Rajendra Prasad, a inaugurat cooperativa centrală de stat din Delhi. Această cooperativă de consum constituie nucleul unei rețele de peste 100 filiale în întreaga țară, a căror menire va fi să asigure aprovizionarea populației cu mărfuri de larg consum. (China Nouă).

• La minele de cupru din Rhodezia de Nord au declarat grevă aproximativ 4.000 de mineri negri. Greviștii protestează împotriva discriminării rasiale în mine (Agerpres).

• La Casa Sindicatelor din Moscova s-au deschis ședințele Comitetului Central al Alianței Cooperatiste Internaționale. La ședințe participă 88 de membri ai Comitetului, reprezentînd organizațiile cooperatiste din peste 20 de țări. (TASS).

• Din august 1955, și pînă la sfîrșitul lui iulie a.c., R. P. Chineză a importat din Egipt mărfuri în valoare de 10 milioane de lire sterline și a exportat mărfuri în valoare de aproximativ 7 milioane de lire sterline. În prezent peste 300 de societăți și întreprinderi egiptene întrețin legături de afaceri cu diferite organizații de export și import din China. (China Nouă).

• În statul Carolina de nord (S.U.A.) s-au ciocnit două avioane de vînătoare cu reacție. Ambii piloți au pierit. (Agerpres).

• Uniunea generală a sindicatelor din Tunisia a hotărît să fuzioneze cu Uniunea generală a muncitorilor din Tunisia. După cum a arătat într-o telegramă Louis Saillant, secretar general al Federației Sindicale Mondiale, F.S.M. își exprimă convingerea că astfel va fi realizată unitatea indisolubilă a oamenilor muncii de la orașe și sate (Agerpres).

• În apropiere de orașul Springer (statul New Mexico — S.U.A.) un express de pasageri de cea mai nouă construcție a intrat în plină viteză într-un tren de poștă. Ambele trenuri au deraiat. Potrivit datelor preliminare 20 de persoane au fost ucise. Sînt numeroși răniți. (United Press).

• Un comunicat al Ministerului Sănătății al Indiei a anunțat că peste 2.000 de persoane sînt afectate de o maladie intestinală asemănătoare cu holera. În regiunea Uttar Pradeș, în cursul lunilor iulie și august au murit de pe urma bolii peste 700 de persoane. (France Presse).